

Ulusal Gazetelerde Semih Çelik Cinayeti: Kadına Yönelik Şiddetin Medyada Temsili ve Çerçevesi

The Semih Çelik Murder in National Newspapers: Representation and Framing of Gender-Based Violence in the Media

Dursun Yılmaz

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi,
Tokat Sağlık Hizmetleri Meslek
Yüksekokulu, Tokat, Türkiye,
dursun.yilmaz@gop.edu.tr

Öz: Bu çalışma, Türkiye’de kadına yönelik şiddet vakalarının medyada nasıl temsil edildiğini analiz etmektedir. Araştırmada, Semih Çelik cinayetinin ulusal gazetelerdeki sunumu, Entman’ın Çerçeveleme Teorisi temel alınarak içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında yayımlanan haberler; ana akım, seküler, hükûmete yakın, dindar ve milliyetçi basın bağlamında değerlendirilmiş ve ulusal çapta yayın yapan 15 gazeteden seçilen toplam 69 haber başlığı örneklem olarak incelenmiştir. Bulgular, ana akım ve hükûmete yakın gazetelerin olayları sansasyonel ve bireysel suç eksenli çerçevelerle ele alırken, toplumsal eşitsizlikleri göz ardı ettiğini göstermektedir. Seküler basın, olayları toplumsal cinsiyet eşitsizliği bağlamında ele almış, ancak çözüm odaklı bir yaklaşım geliştirememiştir. Dindar ve milliyetçi basın ise genellikle ahlaki ve dinî temalar üzerinden çerçeveleme yapmış, ancak nadiren şiddeti toplumsal bir tehdit olarak ele almıştır. Tüm medya organlarında şiddeti önlemeye yönelik kapsamlı çözüm önerilerinin eksik olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, çalışma, medyanın kadına yönelik şiddeti ele alış biçiminde etik ve toplumsal sorumluluğa dayalı bir yaklaşıma ihtiyaç olduğunu vurgulamaktadır. Şiddeti normalleştiren veya dramatize eden haberlerin yerine, yapısal çözümleri teşvik eden bir habercilik anlayışının benimsenmesi gerektiği ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kadına Yönelik Şiddet, Medyada Kadın Temsili, Çerçeveleme, Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği, Kamuoyu Algısı

Geliş Tarihi/Received: 05.11.2024
Kabul Tarihi/Accepted: 21.12.2024
Yayımlanma Tarihi/ Available Online:
21.12.2024

Abstract: This study analyzes how cases of violence against women are represented in the media in Türkiye. The research examines the coverage of the Semih Çelik murder in national newspapers through content analysis based on Entman’s Framing Theory. News articles published between October 5 and 10, 2024, were evaluated within the context of mainstream, secular, pro-government, religious, and nationalist media. A total of 69 news headlines from 15 nationally circulated newspapers were selected as the sample. The findings reveal that mainstream and pro-government newspapers framed the incident with a sensationalist tone and focused on individual culpability, disregarding discussions of social inequalities. Secular media addressed the incident in the context of gender inequality but failed to adopt a solution-oriented approach. Religious and nationalist media often framed the event through moral and religious themes, emphasizing individual and familial contexts. However, some exceptions within these groups framed the violence as a broader social threat. Across all media outlets, a lack of comprehensive proposals to prevent violence was noted. In conclusion, the study highlights the necessity of an ethical and socially responsible approach to reporting violence against women. Instead of normalizing or dramatizing violence, the findings underscore the importance of adopting a journalism approach that aims to raise public awareness and promote structural solutions.

Keywords: Violence Against Women, Representation of Women in the Media, Framing, Gender Inequality, Public Perception

Extended Abstract

The representation of gender-based violence, particularly femicide, in the media remains a critical area of study due to its impact on public perception and societal attitudes. The study examines how the Semih Çelik murder, a case of extreme violence against women, was framed in national newspapers in Türkiye. This research investigates the media's role in perpetuating or challenging gender inequalities through the language, visuals, and framing methods used in news reports. Employing Entman's Framing Theory as a theoretical foundation, the analysis utilizes content analysis to explore the structural and individual-level representations of violence, focusing on differences among newspapers with varying political orientations.

Data were collected from newspapers published between October 5-10, 2024, and included mainstream, pro-government, and leftist media outlets. The findings highlight substantial variations in the framing of the case. Mainstream and pro-government newspapers frequently depicted the incident as an isolated event, emphasizing sensational and dramatic elements. This framing approach often obscured the societal roots of violence and failed to provide structural critiques of gender inequality. Conversely, secular and left-wing newspapers attempted to contextualize the violence within broader issues of gender inequality and societal structures. However, across all newspapers, there was a noticeable absence of detailed and actionable solutions to address the root causes of violence.

The mainstream media's coverage predominantly framed femicides as individual acts, often focusing on the psychological characteristics of the perpetrators. Headlines and visuals tended to dramatize events, with narratives constructed around the deviant behavior of the individual rather than examining societal contributors to such crimes. This framing strategy aligns with broader trends in global media, as described by researchers like Gilliam and Iyengar (2000), who argue that isolating violence from its structural context can hinder critical discussions about societal inequalities. The mainstream newspapers' use of sensational headlines and emotionally charged language drew attention to the crime but often perpetuated a culture of fear and normalization of violence.

Pro-government newspapers reflected a distinct pattern in their framing. While also relying on sensational language, these outlets frequently employed moral and religious undertones, attributing violence to individual moral failings or familial dysfunctions. The lack of critical engagement with systemic issues such as patriarchal norms and policy failures was evident. For instance, narratives centered on the perpetrator's psychological state or familial relationships served to individualize the crime further. While some articles hinted at the necessity for legal reforms, these discussions remained surface-level and disconnected from the broader societal context.

Secular and leftist newspapers provided a counter-narrative by explicitly linking the incident to systemic issues of gender inequality. Their coverage emphasized the societal implications of femicide, portraying it as a consequence of entrenched patriarchal structures. Headlines often carried strong political critiques, targeting government inaction and the perceived culture of impunity surrounding gender-based violence. These newspapers highlighted the voices of women's rights activists and underscored the need for comprehensive policy changes. Despite this more progressive framing, the absence of detailed, solution-oriented reporting indicated a gap in fully addressing the problem.

The study further illustrates the implications of framing choices for public perception and policy discourse. According to Entman (1993), framing determines which aspects of an issue are emphasized, shaping how audiences understand and prioritize problems. In this context, the predominance of individualistic and sensational frames risks reinforcing societal desensitization to violence and undermines efforts to address its structural causes. The dramatization of violence, while garnering immediate public attention, often fails to sustain meaningful discourse on long-term solutions.

The analysis revealed a marked inconsistency in how different political and ideological leanings of newspapers influenced their reporting. Leftist outlets were more likely to contextualize violence within gender inequality, whereas pro-government and conservative papers emphasized moral and religious dimensions. Mainstream outlets largely adopted a neutral yet dramatized tone, prioritizing readability and emotional impact over critical analysis. This fragmentation in media narratives reflects broader societal divisions in addressing gender-based violence.

Methodologically, the research employed a dual approach combining quantitative and qualitative content analysis. Quantitative analysis examined the frequency of specific framing elements such as language, imagery, and thematic focus, while qualitative analysis provided deeper insights into the narratives and ideological biases underpinning the coverage. This methodological framework allowed for a comprehensive examination of how media representations influence societal understanding of femicide.

The implications of this study extend beyond media analysis, highlighting the media's ethical responsibility in shaping public discourse on gender-based violence. Ethical journalism demands a shift away from sensationalism toward narratives that promote societal awareness and structural change. By failing to address the systemic roots of femicide, media outlets risk perpetuating a culture of inequality and inaction. The findings call for a more critical and solution-focused media approach that prioritizes the voices of marginalized communities and advocates for substantive societal reforms.

In conclusion, this study underscores the critical role of media in framing gender-based violence. The differences in how Turkish newspapers portrayed the Semih Çelik murder reveal the influence of political and ideological biases on media narratives. While some outlets attempted to situate the issue within broader discussions of gender inequality, the overall lack of structural critique and actionable solutions highlights a significant gap in media responsibility. To foster societal change, media must move beyond sensationalism and embrace a framework that emphasizes ethical reporting and systemic analysis.

1. Giriş

Türkiye'de kadın cinayetleri, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinden kaynaklanan ve derinleşen sosyal sorunlardan biri olarak öne çıkmaktadır. Münevver Karabulut, Özgecan Aslan, Pınar Gültekin, Emine Bulut ve Ceren Özdemir gibi kamuoyunu sarsan vakalar bu sorunun yalnızca bireysel olaylar olmadığını, yapısal bir mesele olduğunu gözler önüne sermektedir. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu (2024) raporuna göre, yalnızca 2023 yılında 594 kadın cinayeti işlenmiştir. Bu durum, kadınların yaşadığı şiddetin ciddiyetini ve sürekliliğini açıkça ortaya koymaktadır.

Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri, yalnızca fiziksel bir saldırı değil, aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin derinleştiği bir alanı temsil etmektedir. Medyanın bu olayları ele alış biçimi, şiddetin toplumsal algısını şekillendirme gücüne sahiptir. Ancak, medya bu tür cinayetleri kimi zaman sansasyonel bir çerçevede ele almakta, olayları toplumsal bir sorun olarak sunmak yerine magazinsel bir yaklaşımla dramatize etmektedir. Araştırmalar, medyanın kullandığı dilin ve görsellerin, toplumsal cinsiyet eşitsizliğini pekiştirebileceğini ve şiddeti meşrulaştırabileceğini göstermektedir (Yılmaz & Ören, 2021). Örneğin, "namus cinayeti" veya "aile içi şiddet" gibi ifadelerle failin sorumluluğu hafifletilirken, mağdurun suçlanabildiği bir dil kullanıldığı görülmektedir (İnci, 2013; Taşlıçukur, 2009). Bu tür haberlerin toplumda duyarsızlaşmaya yol açtığı ve toplumsal cinsiyet rollerini yeniden ürettiği ifade edilmektedir. Adak (2017), basın bir taraftan namus adına işlenen cinayetlerin sosyal bir sorun olarak tanımlanmasına katkı sağlarken, diğer taraftan kullandığı dil ve söylem aracılığıyla bu cinayetlerin yeniden üretimini sağlayabildiğini belirtmiştir.

Medya, toplumun algı dünyasını şekillendirme gücüne sahiptir ve bu etki özellikle tekrarlanan mesajlarla pekişir. Gerbner'in (1976) yetiştirme teorisine göre, medyanın sürekli olarak aynı içerikleri

sunması, bireylerin gerçeklik algısını medyanın çerçevesine uygun bir şekilde yeniden inşa etmelerine yol açar. Bu bağlamda, şiddet içerikli haberlerin sıkça gündeme getirilmesi, bireylerde şiddetin sıradanlaşmasına, duyarsızlaşmaya ve empati kaybına neden olabilir.

Öte yandan, Tuchman'ın (1978) çerçeveleme yaklaşımı, medyanın olayları nasıl sunduğunun, kamuoyunun algısı üzerinde belirleyici bir rol oynadığını vurgular. Kadın cinayetlerinin medyada sansasyonel bir dille ve dramatik unsurlarla ele alınması, bu olayların trajik doğasını gölgede bırakabilir ve toplumsal düzeyde normalleşmesine yol açabilir. Yılmaz ve Ören'in (2021) belirttiği gibi, medya temsilleri, şiddet olaylarının meşruiyet kazanmasına ve toplumun bu durumları olağan karşılamasına sebep olabilmektedir. Dolayısıyla, medya içeriklerinin seçimi ve sunum biçimi, hem bireysel algıları hem de toplumsal normları yeniden inşa etme potansiyeline sahiptir (Gerbner, 1976; Tuchman, 1978; Yılmaz & Ören, 2021).

Entman'ın Çerçeveleme Teorisi doğrultusunda, kadına yönelik şiddet vakalarının medyada ele alınış biçimleri, gazetelerin birinci sayfalarındaki haberlerin başlıkları üzerinden içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. Haber başlıkları, okuyucunun dikkatini çekmek, haberin ana temasını vurgulamak ve özünü hızlıca anlamalarını sağlamak amacıyla özenle seçilen önemli unsurlar arasında yer alır (Yılmaz, 2024). Bu bağlamda, analizde haber başlıklarında kullanılan dil, seçilen kelimelerin anlam derinlikleri ve sıklıkları ile haberlerin ve olayların hangi açılardan vurgulandığı detaylı bir şekilde incelenmiştir. Ayrıca, başlıkların toplumsal algı oluşturmadaki rolü ve bu algının kadına yönelik şiddet konusundaki farkındalığa etkisi ele alınmıştır.

Haber başlıklarının gazetelerdeki konumlandırılması da analiz kapsamında değerlendirilmiştir. Tanrıöver (2007) ve Taşlıçukur (2009), kadınların medyadaki temsillerinin sadece medyanın kadınlara nasıl baktığını değil, aynı zamanda dünyayı algılama biçimini de ortaya koyduğunu ifade etmektedir. Bu temsiller, kadınlara yönelik bakışı meşru kılmakta ve toplumun kadınları bu doğrultuda algılamasına hizmet eden bir biçimlendirme işlevi görmektedir. Gazetelerdeki genel eğilim incelendiğinde, 'namus' bahanesiyle ve her türlü işlenen kadına yönelik şiddet vakalarının genellikle üçüncü sayfa haberleri olarak sunulduğu görülmektedir. Üçüncü sayfalar, cinayet, kaza, fuhuş, tecavüz, dayak ve çete gibi adli olaylara ilişkin haberlerin yer aldığı bölümlerdir. Kadına yönelik şiddet vakalarının bu tür haberlerle aynı bağlamda sunulması, olayların toplumsal boyutunun tartışılmasını engellemekte ve şiddet vakalarının bireysel ya da adli bir mesele olarak algılanmasına yol açmaktadır.

Kadına yönelik şiddet olaylarının medyada nasıl çerçvelendiği, bu tür olayların kamuoyunda nasıl tartışıldığını ve ele alındığını şekillendirme açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışma, Türkiye'de geniş yankı uyandıran Semih Çelik cinayeti örneği üzerinden ulusal gazetelerin habercilik yaklaşımlarını analiz etmeyi amaçlamaktadır. Araştırma, ulusal gazetelerde bu cinayetin nasıl çerçvelendiğini, kullanılan dilin sansasyonel olup olmadığını ve gazeteler arasında haber sunum farklılıklarını tespit etmeyi hedeflemektedir. Aynı zamanda, bu çerçeveleme stratejilerinin kadına yönelik şiddet vakalarının medya temsillerini nasıl şekillendirdiği ve toplumsal farkındalık yaratma potansiyelini tartışmayı da amaçlamaktadır.

2. Çerçeveleme Teorisi (Framing Theory)

Çerçeveleme teorisi, medyanın belirli bir olayı veya konuyu nasıl sunduğunu ve bu sunumun kamuoyu algısını nasıl şekillendirdiğini açıklayan önemli bir iletişim teorisidir. İlk olarak Goffman (1974) tarafından geliştirilen bu teori, medyanın gerçekliği seçici bir şekilde oluşturduğunu ve aktardığını öne sürer. Medya, olayları çerçeveleyip bazı yönleri vurgu yaparken, diğer unsurları arka planda bırakır. Bu süreç, izleyicilerin bir olayı nasıl anlamlandıracağını ve o olay hakkında ne düşüneceğini etkiler. Entman (1993), çerçevelemenin dört temel işlevi olduğunu belirtir: i) Olayın ne olduğunu ve neden önemli olduğunu belirlenmesi, ii) neden-sonuç ilişkilerinin açıklanması, iii) ahlaki değerlendirmeler yapılması

ve iv) çözüm önerilerinin sunulması. Bu unsurlar, medyanın bir olayı nasıl çerçevelediği konusunda temel bir çerçeve sunmaktadır.

Medyanın çerçeveleme süreçleri genellikle iki temel unsur üzerinde şekillenir. İlk olarak, haber içeriklerinde hangi olayların öne çıkarılacağı ve bu olayların hangi yönlerinin vurgulanacağı seçilir. İkinci olarak, bu olayların nasıl temsil edileceği, kullanılan dilsel ve görsel unsurlar aracılığıyla şekillendirilir. Bu süreçler, kadına yönelik şiddet gibi toplumsal sorunların medyada nasıl algılandığını derinlemesine anlamak için güçlü bir analitik araç sunmaktadır (Entman, 1993; Scheufele, 1999; de Vreese, 2005).

Kadına yönelik şiddetin medyada çerçevesi, özellikle failerin ve mağdurların temsil biçimleriyle yakından ilişkilidir. Araştırmalar, medyanın genellikle şiddet olaylarını bireysel suçlar olarak ele aldığını ve failin kişisel özelliklerine odaklandığını göstermektedir. Örneğin, Gilliam ve Iyengar (2000), medyanın kadına yönelik şiddeti genellikle bireysel sapkınlıklar ya da psikolojik sorunlar bağlamında çerçevelediğini, böylece olayın yapısal boyutlarını geri planda bıraktığını belirtmiştir. Bu tür çerçeveleme, toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi derin köklü sorunların görünmez hâle gelmesine yol açmaktadır. Cohen (1972) ise medyanın, şiddeti dramatik bir dille sunarak “ahlaki panik” yarattığını ve bu yaklaşımın şiddeti bireysel istisnalar gibi göstermeye eğilimli olduğunu ifade eder.

Gilliam ve Iyengar (2000), ABD bağlamında medyanın kadın cinayetlerini bireysel vakalar olarak sunarak, failerin kişisel özelliklerine odaklandığını ve şiddetin toplumsal kökenlerini tartışmayı engellediğini ifade etmektedir. Benzer şekilde, Latin Amerika’da Waisbord (2000), medyanın şiddet haberlerini dramatize ederek toplumsal bağlamı geri plana attığını ve şiddeti bireysel hikâyelere indirgediğini ortaya koymuştur. Bu çalışmalar, medyanın, kadına yönelik şiddet gibi toplumsal sorunları bireysel çerçevede ele alma eğiliminin küresel bir medya pratiği olduğunu göstermektedir.

Çerçeveleme teorisi, medyanın toplumsal cinsiyet eşitsizliği bağlamında farkındalık yaratma potansiyeline de dikkat çeker. Ancak bu potansiyel, medyanın şiddeti bireyselleştirme ve sansasyonel başlıklarla dramatize etme eğilimleri nedeniyle sınırlanmaktadır. Özellikle Türkiye gibi toplumlarda, kadına yönelik şiddetin yapısal nedenlerini görünür kılabacak bir habercilik anlayışı geliştirilmediği sürece, bu olayların toplumsal algıda yeterince dönüşüm yaratması mümkün değildir. Bu çalışma, Semih Çelik cinayeti örneği üzerinden ulusal gazetelerde şiddetin nasıl çerçvelendiğini analiz ederek, medyanın bu süreçlerdeki rolünü ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çerçeveleme teorisi, şiddetin bireysel mi yoksa yapısal bir sorun mu olarak ele alındığını değerlendirmek için bu araştırmaya güçlü bir teorik temel sağlamaktadır.

Sonuç olarak, çerçeveleme teorisi, kadına yönelik şiddet gibi toplumsal sorunların medyada nasıl temsil edildiğini anlamada kritik bir analitik araç sunmaktadır. Medyanın bu olayları bireysel vakalar olarak ele alması, şiddetin toplumsal bağlamını görünmez hâle getirirken, farkındalık yaratma işlevini de zayıflatmaktadır.

3. Kadına Yönelik Şiddetin Dünya ve Türkiye Perspektifleri: Medyada Temsili ve Çerçeveleme Yaklaşımları

Kadına yönelik şiddet, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin en görünür biçimlerinden biridir. Medyanın bu olguyu nasıl temsil ettiği, toplumda farkındalık yaratma veya toplumsal duyarsızlık oluşturma açısından kritik bir rol oynar. Dünya literatüründe, kadına yönelik şiddetin medyada temsili, çerçeveleme teorisi ve eleştirel medya analizleri bağlamında kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır.

ABD’de yapılan çalışmalar, kadın cinayetlerinin genellikle bireysel vakalar olarak sunulduğunu ve bu yaklaşımın şiddetin toplumsal kökenlerini görünmez kıldığını göstermektedir. Gilliam ve Iyengar (2000), medyanın şiddeti bireysel sapkınlıklarla ilişkilendirdiğini belirtirken, Cohen (1972) şiddet haberlerinin sansasyonel bir dille çerçvelendiğini vurgulamaktadır. Bu tür temsiller, toplumsal eşitsizlikleri tartışmaya kapatırken, mağdurları suçlama eğilimini güçlendirmektedir.

Latin Amerika'da yapılan çalışmalar, kadın cinayetlerinin dramatik ve bireysel bir bağlamda ele alındığını ortaya koymaktadır. Waisbord (2000), Güney Amerika'da medyanın toplumsal sorunları sansasyonel unsurlara indirgediğini, Russell (2001), kadın cinayetlerinin 'feminizid' olarak adlandırılmasına rağmen, bu cinayetlerde kurbanların suçlanıp şiddetin yapısal nedenlerinin göz ardı edildiğini ifade etmektedir.

Meyers (1997), kadın cinayetlerinin medyada mağdur suçlayıcı bir dil ile ele alındığını ve bu dilin, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden kaynaklanan nedenleri görünmez kıldığını belirtir. Benzer şekilde, Sutherland ve arkadaşları (2016), dramatik anlatıların okuyucuların dikkatini duygusal bir boyuta çekerek toplumsal çözüm tartışmalarını gölgelediğini vurgular. Medyanın şiddeti bireyselleştiren temsilleri, sorunun toplumsal boyutlarına dikkat çekmeyi engellemekte ve çözüm önerilerini sınırlamaktadır.

Diğer yandan, UN Women'ın (2019) yayımladığı raporda, toplumsal cinsiyet eşitliğini teşvik eden bir medya söyleminin, şiddetin önlenmesinde etkili olabileceği vurgulanmaktadır. Medyanın yapısal eşitsizlikleri görünür kılma çabası, farkındalık yaratma ve toplumsal dönüşüm potansiyelini artırabilir. Macharia ve arkadaşlarının (2010) çalışmaları, medya çalışanlarının toplumsal cinsiyet eşitliği ve etik habercilik konularında eğitilmesinin, daha duyarlı bir dil kullanılmasını ve sorunların yapısal boyutlarının görünür kılınmasını sağlayabileceğini ortaya koymaktadır. Boyle (2005) ve Fairclough (1995), medyanın dilsel stratejilerinin toplumsal normların yeniden üretilmesindeki rolünü tartışmaktadır. Bu stratejiler, şiddet haberlerinde toplumsal eşitsizlikleri pekiştirmek yerine, bu eşitsizliklere dikkat çekme amacıyla kullanılabilir. Örneğin, dramatik görseller yerine toplumsal bağlamı vurgulayan temsiller, farkındalık yaratma açısından daha etkili olacaktır.

Türkiye'de yapılan çalışmalar, kadına yönelik şiddetin medyada genellikle sansasyonel bir dille, bireysel hikâyeler üzerinden ele alındığını göstermektedir. Tahincioğlu, namus cinayetlerinin köşe yazılarında cinsiyetçi ve milliyetçi söylemlerle ele alınarak kadın cinselliğini toplumsal denetim altına almayı amaçladığını belirtmiştir (Tahincioğlu, 2010). Öngün ve Özer ise kadın cinayetlerinin bireysel olaylar olarak çerçevelenmesinin, şiddetin yapısal boyutlarını görünmez hâle getirdiğini ifade etmektedir. Bu çerçevede, medya hem sansasyonel dil hem de bireyselleştirme stratejileriyle toplumsal eşitsizliklerin sistematik boyutlarını göz ardı etmektedir (Öngün & Özer 2023).

Özer (2024), medyada şiddet temsillerinin yalnızca fiziksel şiddetle sınırlı olmadığını, aynı zamanda sözlü, siyasal, ekonomik ve ideolojik şiddet unsurlarını da içerdiğini vurgulamaktadır. Bu tür temsiller, şiddeti dramatize ederek sıradanlaştırmakta ve toplumsal eşitsizlikleri göz ardı etmektedir. Sallan Gül ve Altındal (2015), medyanın failin psikolojik sorunlarına odaklanarak şiddeti mazur gösterdiğini ve mağdurları toplumsal cinsiyet rollerine uygun olmayan davranışlarla ilişkilendirerek suçladığını belirtmiştir. Aynı şekilde, Cebecioğlu (2023), sosyal medya platformlarında kadın faillerin ve mağdurların temsillerinin çoğunlukla toplumsal cinsiyet kalıplarını yeniden üreten bir söylemle kurgulandığını ifade etmektedir. Bu durum, şiddeti bireysel bir mesele olarak çerçeveyerek, yapısal toplumsal eşitsizlikleri görünmez kılmaktadır.

Sallan Gül ve Altındal (2015), kadın cinayetlerinin medyada nasıl temsil edildiğini analiz etmiş ve bu tür haberlerin ataerkil normları yeniden ürettiğini vurgulamıştır. Araştırma, haberlerin sıklıkla sansasyonel ve cinsiyetçi bir dil kullanılarak aktarıldığını ve bu durumun şiddeti toplumsal bir sorun olarak algılamayı engellediğini ortaya koymaktadır. Güneş ve Yıldırım (2019) ise erkek faillerin genellikle bireysel psikolojik sorunlarıyla ilişkilendirildiğini, kadın mağdurların ise geleneksel toplumsal cinsiyet rollerine aykırı davranışlarla suçlandığını belirtmiştir. Bu çerçevede, medya, şiddeti bireysel vakalar üzerinden çerçeveyerek toplumsal eşitsizliklerin sistematik boyutlarını göz ardı etmektedir.

Tekeli (2016), şiddet olaylarının medyada "şiddet pornografisi" şeklinde temsil edilerek sıradanlaştırıldığını vurgulamaktadır. Yılmaz ve Ören (2021) ise kullanılan dilin ve görsellerin kadın

cinayetlerini sistematik bir sorun olarak algılamayı engellediğini belirtmektedir. Bu tür magazinsel dil ve dramatik anlatımlar, toplumsal farkındalık yaratmak yerine, toplumsal cinsiyet eşitsizliğini yeniden üretmektedir.

Sosyal medya, kadına yönelik şiddetle ilgili yeni bir temsil alanı sunmaktadır. Çağlayan (2024), “#KadınaŞiddeteHayır” gibi kampanyaların geniş bir kitleye ulaştığını ancak yüzeysel bir duyarlılık oluşturduğunu ifade etmektedir. Sarıçam ve Sinsoysal (2024), bu kampanyaların yapısal eşitsizliklere odaklanmadığını, kadınlara yönelik şiddetin dijital platformlarda artışını ve bu durumun eşitsizlik üzerindeki etkilerini analiz etmiştir. Dijital okuryazarlığın artırılması, sosyal medyanın daha bilinçli bir şekilde kullanılmasını mümkün kılabilir. Balta Peltekoğlu ve Tozlu (2017), medyada kadına yönelik şiddetle ilgili halkla ilişkiler stratejilerinin genellikle fiziksel şiddeti ön plana çıkardığını ancak toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifini ihmal ettiğini belirtmektedir. Bu bağlamda, şiddetin yapısal nedenlerini vurgulayan ve çözüm odaklı kampanyalar, farkındalık yaratmada daha etkili olabilir.

Dünya ve Türkiye bağlamında yapılan literatür analizleri, kadına yönelik şiddetin medyada temsillerinin sıklıkla bireyselleştirme ve dramatik anlatılar üzerine kurulduğunu ortaya koymaktadır. Bu temsiller, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini tartışma zemininden uzaklaştırmakta ve şiddetin toplumsal kökenlerini görünmez kılmaktadır. Güneş ve Yıldırım'ın (2019) belirttiği gibi, medyada yer alan cinsiyetçi temsiller, toplumsal algıyı biçimlendirirken ataerkil yapıların yeniden üretilmesine neden olmaktadır. Etik ve toplumsal cinsiyet eşitliğini destekleyici bir medya yaklaşımı, farkındalık yaratma ve şiddetle mücadelede kritik öneme sahiptir. Medyanın hem geleneksel hem de dijital platformlarda kadına yönelik şiddeti toplumsal bir sorun olarak ele alması, daha eşitlikçi bir toplum inşası açısından hayati önem taşımaktadır.

4. Metodoloji

Bu çalışma, medyada kadına yönelik şiddetin temsillerini anlamak amacıyla nitel ve nicel içerik analizin bir arada olduğu karma yöntem kullanmıştır. İçerik analizi, medya metinlerinin toplumsal cinsiyet eşitsizliği, sansasyonel dil kullanımı ve çerçeveleme biçimleri açısından nasıl şekillendiğini analiz etmek için ideal bir yaklaşımdır (Krippendorff, 2018). Nitel içerik analizi, haber metinlerindeki dilsel ve söylemsel yapıların, özellikle de fail ve mağdurun nasıl temsil edildiği gibi unsurların derinlemesine incelenmesini sağlar (Fairclough, 1995). Nicel içerik analizi ise haberlerdeki belirli kelime veya kavramların sıklığını, başlıkların uzunluğunu ve kullanılan görsellerin sayısal dağılımını inceleyerek nesnel veriler elde etmeyi amaçlar. Bu iki yöntemin bir arada kullanılması hem dilsel hem de istatistiksel düzeyde kapsamlı bir analiz yapılmasına olanak tanımıştır.

4.1. Araştırma tasarımı

Bu çalışmada, Semih Çelik cinayeti gibi dikkat çeken bir kadın cinayeti vakası üzerinden, Türkiye'deki ulusal gazetelerin kadına yönelik şiddeti nasıl çerçevelediği incelenmiştir. Araştırmada aşağıdaki sorular rehber alınmıştır:

1. Dil kullanımı: Haberlerde kullanılan dil, fail ve mağdurları toplumsal cinsiyet rolleri bağlamında nasıl betimlemiştir?
2. Sansasyonel unsurlar: Haberlerde sansasyonel dil ve dramatik unsurlar ne ölçüde kullanılmıştır?
3. Toplumsal çerçeveleme: Cinayet, toplumsal cinsiyet eşitsizliği veya bireysel bir olay olarak mı ele alınmıştır?
4. Gazeteler arası farklılıklar: Farklı politik eğilimlere sahip gazeteler arasında haberleştirme biçiminde ne tür farklılıklar bulunmaktadır?

5. Toplumsal etki: Bu temsil biçimleri, toplumun kadına yönelik şiddet algısını nasıl şekillendirmiştir?

Araştırma, literatürde yer alan benzer çalışmalara dayalı olarak bu sorular çerçevesinde yapılandırılmıştır (Meyers, 1997; Boyle, 2005).

4.2. Veri seti ve örneklem seçimi

Veri seti oluşturulurken Türkiye’de yaygın olarak dağıtılan, farklı politik ve toplumsal görüşleri temsil eden ulusal gazeteler tercih edilmiştir. Seçilen gazeteler, *Medya Radar* sitesinin 20 Eylül-26 Eylül haftası tiraj raporuna dayalı olarak belirlenmiştir. Bu rapora göre spor gazeteleri hariç Türkiye’de toplamda 31 ulusal gazete bulunmaktadır ve tüm gazetelerin toplam tirajı 1.735.861’dir. Araştırmamızda ele alınan gazetelerin toplam tirajı 1.153.286 olup, bu da Türkiye’de satılan ulusal gazetelerin yaklaşık %66’sına denk gelmektedir.

Her bir gazetenin Semih Çelik cinayetiyle ilgili haberleri, olayın işlendiği tarihten itibaren altı günlük bir süre boyunca, özellikle birinci sayfalarda yer alan haberler üzerinden incelenmiştir. Bu seçimin amacı, cinayetin medyada nasıl önceliklendirildiğini ve çerçevlendiğini daha açık bir şekilde gözlemlemektir. Çalışmada analiz edilen gazetelerin sahiplik yapısı, politik eğilimleri ve tiraj bilgileri Tablo 1’de sunulmaktadır.

Tablo 1

*Türkiye’de Yaygın Dağıtım Ağına Sahip Ulusal Gazeteler: Medya Grupları, Politik Görüşler ve Tirajlar**

Medya Kategorileri	Gazete Adı	Medya Grubu/Sahiplik**	Politik Görüş**	Günlük Tiraj	Toplam Tiraj (Grup)
Ana Akım Gazeteler	<i>Hürriyet</i>	Demirören Medya Grubu	Popülizm, merkez sağ	186,061	400,006
	<i>Milliyet</i>	Demirören Medya Grubu	Popülizm, merkez sağ	118,172	
	<i>Posta</i>	Demirören Medya Grubu	Popülizm	113,773	
Hükûmete Yakın Gazeteler	<i>Sabah</i>	Turkuvaz Medya Grubu	Liberal muhafazakârlık, merkez sağ	187,939	374,887
	<i>Takvim</i>	Turkuvaz Medya Grubu	Popülizm, sağ	86,529	
	<i>Akşam</i>	TürkMedya	Merkez sağ	100,419	
Muhafazakâr ve Dindar Gazeteler	<i>Yeni Şafak</i>	Albayrak Medya Grubu	İslamcılık, liberal muhafazakârlık, sağ	101,107	208,516
	<i>Yeni Akit</i>	Uğurlu Gazetecilik	İslami köktendincilik, aşırı sağ	56,026	
	<i>Karar</i>	Karar Yayıncılık	Muhafazakârlık	51,383	
Milliyetçi Gazeteler	<i>Yeni Birlik</i>	Birlik Medya Grubu	Milliyetçi-muhafazakâr	50,241	137,223
	<i>Yeniçağ</i>	Yeniçağ Gazetecilik	Atatürkçülük, Türk milliyetçiliği	50,113	
	<i>Türkgün</i>	MHP	Milliyetçilik, Ülkücülük	36,869	
Seküler ve Solcu Gazeteler	<i>Cumhuriyet</i>	Cumhuriyet Vakfı	Sosyal demokrasi, merkez sol	23,766	32,654
	<i>Birgün</i>	Birgün Yayıncılık	Sosyalizm, sol	5,380	
	<i>Evrensel</i>	Bülten Basın Yayın	Sosyalizm, Hocaizm	3,508	
Genel Toplam					1,153,286

NOT: * "Tirajlar," Medyaradar, <https://www.medyaradar.net/tirajlar> (Erişim: 17 Ekim 2024).

** "Türkiye’de Yayımlanan Gazeteler Listesi," *Wikipedi*, son değişiklik 7 Ekim 2023, https://tr.wikipedia.org/wiki/T%C3%BCrkiye%27de_yay%C4%B1mlanan_gazeteler_listesi (Erişim: 17 Ekim 2024).

Türkiye'nin mevcut medya yapısı "hükûmete yakın" ve "ana akım" medya kavramları birbirinden tefrik edilemeyecek kadar tartışmalı bir hâle gelmiştir. Türkiye'nin medya tarihi, gazete dönemi, medya endüstrisi dönemi ve 2002 sonrası "medya endüstrili kompleksler" dönemi olarak üç aşamada ele alınabilir. Bu son dönemde, ekonomik kriz sonrası TMSF aracılığıyla medya satışları artmış ve medya dışı sermaye grupları sektöre yatırım yapmıştır. AK Parti'nin 2002'de iktidara gelmesiyle, neoliberal ekonomi politikaları ve muhafazakâr siyasi yapının etkisiyle medya, iktidar ilişkileri temelinde yeniden yapılandırılmıştır. 2002 öncesinde iktidarlar, medya üzerinde "havuç ve sopa" yöntemini uygulayarak, kredi vererek susturma veya dava açarak sindirme yoluna gitmiştir. Ancak 2002'den sonra güçlü iktidar, bu yöntemlerin ötesine geçip medyayı yapısal olarak yeniden düzenleyerek yeni bir hegemonya inşa etmiştir. Bu süreçte eski hegemonya tasfiye edilirken, medyanın ve dolayısıyla toplumun iktidar tarafından kontrol edilmesi amaçlanmıştır; medyanın siyasi ve ekonomik güç odakları tarafından daha güçlü bir şekilde şekillendirildiği ve iktidar ilişkilerinin derinleştiği görülmüştür (Kılınç & Şeker, 2024; Yılmaz & Sezgin, 2020; Yılmaz, 2016; Sönmez, 2014; Sözeri & Güney, 2011; Şahin, 2011).

4.3. Kodlama süreci ve analiz

Kodlama süreci, medya metinlerini sistematik olarak belirli kategoriler altında sınıflandırmaya odaklanmıştır. Bu sınıflandırmada, haber başlıklarının şiddet ve fail üzerindeki vurgu derecesi, failin toplumsal veya bireysel özelliklerine yapılan atıflar ve mağdurun toplumsal cinsiyet rolleri bağlamında betimlenmesi gibi unsurlar dikkate alınmıştır. Ayrıca, sansasyonel dil kullanımı incelenmiştir; haberlerde olayların dramatize edilip edilmediği ve kullanılan şiddet dilinin sunum şekilleri değerlendirilmiştir. Çerçeveleme biçimi açısından ise, olayların toplumsal bir sorun olarak mı yoksa bireysel bir vaka olarak mı ele alındığı analiz edilmiştir.

Kodlama ve kategorileştirme sürecinin güvenilirliği, sistematik olarak gözden geçirilmiş ve tekrarlı kontrollerle sağlanmıştır. Kodlama sırasında tutarlılığı artırmak adına belirlenen kriterlere bağlı kalınmış, analiz süreçleri boyunca karşılaştırmalar yapılarak verilerin doğruluğu desteklenmiştir.

Araştırma sürecinin diğer adımları arasında veri toplama ve analiz yer almaktadır. İlk aşamada, Semih Çelik cinayeti ile ilgili haberler belirlenen gazetelerden taranarak dijital ortama aktarılmıştır. Daha sonra, toplanan bu veriler, dil kullanımı, fail ve mağdur betimlemeleri, sansasyonel unsurlar ve çerçeveleme biçimleri açısından kodlanmış ve kategorilere ayrılmıştır. Bu kodlama sonuçları, nitel ve nicel analiz yöntemleri ile değerlendirilmiştir; nicel analiz belirli kalıpların sayısal dökümünü çıkarırken, nitel analiz bu kalıpların toplumsal anlamlarını derinlemesine incelemiştir.

4.5. Bulguların değerlendirilmesi

Kodlama ve analiz süreci tamamlandıktan sonra, toplanan veriler doğrultusunda sonuçlar değerlendirilmiştir. Hangi gazetelerin toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve şiddetin toplumsal boyutlarına yer verdiği, hangilerinin olayları bireysel ve sansasyonel olarak çerçevelediği ortaya konulmuştur. Ayrıca, medyanın kadın cinayetlerine yaklaşımının toplumsal etkileri değerlendirilmiştir. Tablo 2, bulguların organize edilmesinde kullanılan yapıyı göstermektedir.

Tablo 2*Kadın Cinayetlerinin Medyada Sunum Biçimlerinin Genel Değerlendirilmesi*

Kategori	Tema	Alt Temalar
Kadın Şiddetin Sunumu	Bireyselleştirme	Faillerin kişisel özelliklerine vurgu Olayların münferit bir vaka olarak sunulması
	Toplumsal Çerçeveleme	Kadın cinayetlerinin toplumsal bir sorun olarak ele alınması Yasalar ve hukuki süreçler
	Dramatizasyon	Dramatik başlıklar ve görsel kullanım Cinayetlerin sansasyonel şekilde ele alınması
	Çözüm Önerileri ve Farkındalık	Toplumsal çözüm önerilerine yer verilmesi Farkındalık kampanyalarının haberlere yansması

Tablo 2’de kadın cinayetlerinin ulusal gazetelerdeki sunum biçimlerinin üç ana kategoride (bireyselleştirme, dramatizasyon ve toplumsal çerçeveleme) analizi gösterilmektedir. Haberlerin büyük bir kısmı, faillerin kişisel özelliklerine ve olayların bireysel bir vaka olarak sunulmasına odaklanırken, bazı haberler toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve farkındalık oluşturma çabalarına yer vermektedir.

Tablo 3*Medya Türlerine Göre Çerçeveleme*

Medya Türü	Tema	Alt Temalar
Ana Akım Gazeteler	Bireyselleştirme	Olayların toplumsal boyutlarının göz ardı edilmesi Dramatik ve sansasyonel başlıklara vurgu
Hükûmete Yakın Gazeteler	Toplumsal ve Politik Çerçeveleme	Olayların toplumsal bağlamda ele alınması Şiddetin bireysel değil, toplumsal bir sorun olarak ele alınması
Muhafazakâr ve Dindar Gazeteler	Aile ve Namus Kavramlarına Vurgu	Kadın cinayetlerinin geleneksel değerler çerçevesinde ele alınması
Milliyetçi Gazeteler	Güvenlik ve Toplumsal Düzen	Cinayetlerin ulusal güvenlik ekseninde ele alınması
Seküler ve Solcu Gazeteler	Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Vurgusu	Yasalar ve devlet politikalarının eleştirilmesi

Tablo 3’te farklı medya türlerinin Semih Çelik cinayeti gibi olayları nasıl çerçevelediği gösterilmektedir. Ana akım gazeteler bireyselleştirme ve dramatizasyon unsurlarına odaklanırken; hükûmete yakın gazeteler olayları daha çok toplumsal çerçevede ele almaktadır. Muhafazakâr ve milliyetçi gazeteler, aile değerlerine vurgu yaparken; seküler ve solcu gazeteler toplumsal cinsiyet eşitliğine odaklanmıştır.

5. Bulgular ve Tartışma

Bu bölümde, ana akım, hükûmete yakın, muhafazakâr ve dindar, milliyetçi ve solcu-seküler gazetelerin, Semih Çelik Cinayeti (SÇC) ve kadına yönelik şiddetle ilgili haberleri nasıl çerçevelediğine dair nitel bulgular analiz edilmiştir. Gazetelerin şiddet haberlerini sunarken kullandıkları dil, çerçeveleme türleri ve haberlerin gazetede konumları değerlendirilmiş, her kategorinin olaya yaklaşımındaki farklılıklar ortaya konulmuştur.

5.1. Ana akım gazetelerde kadına şiddetin temsili

Ana akım gazeteler, geniş bir okuyucu kitlesine hitap etmeleri nedeniyle şiddet haberlerini genellikle sansasyonel başlıklar ve bireysel suç odaklı çerçevelerle sunmaktadır. Tablo 4, *Hürriyet*, *Milliyet* ve *Posta* gazetelerinde 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında Semih Çelik Cinayeti (SÇC) ve kadına yönelik şiddetle

ilgili haberlerin tarih, başlık, gazetede ki yerleşimi ve çerçeveleme türü bakımından nasıl sunulduğunu göstermektedir. Bu tablo, ana akım medyanın şiddet haberlerini ele alış biçimine dair önemli ipuçları sunmaktadır.

Tablo 4

Ana Akım Gazetelerde Kadına Şiddetin Temsili

Gazeteler	Tarih	Haber Başlıkları	Konu (SÇC)	Haberin Yeri	Çerçeveleme Türü
Hürriyet	05.10.2024	Haber yok (Kadına şiddet haberi [KŞ])	-	-	-
	06.10.2024	Caninin son günü	SÇC	Manşet	Bireysel suç
	07.10.2024	Bu vahşete dur deyin / İnfaz sistemi değişmeli	Diğer / SÇC	Sürmanşet/Manşet	Çözüm önerisi
	08.10.2024	Taciz varsa KADES'e bas / Psikopat ve çok zeki	Diğer / SÇC	Manşet	Bireyselleştirme
	09.10.2024	Sıla bebek gözyaşlarıyla uğurlandı	Diğer	Alt kuşak	Duygusal çerçeve
	10.10.2024	Haber yok (Kadına şiddet haberi [KŞ])	-	-	-
Milliyet	05.10.2024	19 yaşında dehşet saçtı, İkbâl ve Ayşegül'ü canice katletti	SÇC	Alt kuşak	Sansasyonel başlık
	06.10.2024	Geçen yıl öldürmek istemiş	SÇC	Alt kuşak	Bireyselleştirme
	07.10.2024	İNCEL alarmı	SÇC	Alt kuşak	Toplumsal tehdit
	08.10.2024	Yaşam mücadelesini kaybetti	Diğer	Alt kuşak	Mağdur odaklı çerçeve
	09.10.2024	En ağır tabut (Sıla bebek)	Diğer	Manşet	Duygusal çerçeve
10.10.2024	Ruh sağlığı yasası çağrısı	SÇC	Manşet	Çözüm önerisi	
Posta	05.10.2024	Az daha sokağa döneceklerdi	Diğer	Manşet	Dramatize
	06.10.2024	Vahşetin sinyalini geçen yıl vermiş	SÇC	Manşet	Bireyselleştirme
	07.10.2024	Odasındaki semboller	SÇC	Alt kuşak	Profil analizi/ Gizem odaklı
	08.10.2024	Vahşete giden yol kasaplıkla başlamış	SÇC	Manşet	Profil analizi/ Duygusal çerçeve
	09.10.2024	Türkiye ağladı (Sıla bebek)	Diğer	Manşet	Duygusal çerçeve
	10.10.2024	O terbiyesize 7 yıl 7 ay hapis istemi	Diğer	Alt kuşak	Çözüm önerisi

Tablo 4'te Hürriyet, Milliyet ve Posta gazetelerinin şiddet haberlerini gazetenin hangi bölümünde (örneğin, manşet veya alt kuşak) yayımladığına ve hangi çerçeveleme türlerini tercih ettiğine dair veriler ortaya koyulmaktadır. Bu tablo, ana akım medyanın şiddet olaylarını nasıl sunduğunu anlamak ve analiz etmek için önemli ipuçları sunmaktadır.

Hürriyet gazetesi, şiddet haberlerini genellikle manşet düzeyinde sunmuş, ancak bu haberleri bireysel bağlamda ele almayı tercih etmiştir. "Caninin son günü" başlıklı haber (Hürriyet, 2024a), failin bireysel özelliklerine odaklanmış ve şiddetin toplumsal nedenlerini göz ardı etmiştir. Bununla birlikte, "Bu vahşete dur deyin / İnfaz sistemi değişmeli" başlıklı sürmanşet (Hürriyet, 2024b), yasal düzenleme çağrılarını bir çözüm önerisi sunmaya çalışmıştır. Ancak bu öneriler, şiddetin yapısal nedenlerine dair bir tartışma içermemektedir.

Milliyet gazetesi, şiddet haberlerini çoğunlukla alt kuşakta yayımlamış, bu da gazetenin şiddet olaylarını okuyucunun gündemine sınırlı ölçüde taşıdığını göstermektedir. Bununla birlikte, “Ruh sağlığı yasası çağrısı” başlıklı manşet haberi (Milliyet, 2024a), çözüm odaklı bir yaklaşım sergilemiştir. Gazetenin alt kuşakta yayımladığı “İNCEL alarmı” başlıklı haber (Milliyet, 2024b), şiddeti çevrimiçi ideolojilerle ilişkilendirmiş, böylece şiddeti bireysel bağlamdan çıkararak toplumsal bir tehdit olarak sunmuştur.

Posta gazetesi ise şiddet haberlerine manşetlerde geniş yer vermiş ve mağdur odaklı bir çerçeveleme benimsemiştir. Örneğin, “Türkiye ağladı (Sıla bebek)” başlıklı haber (Posta, 2024a) ve “Vahşete giden yol kasaplıkla başlamış” başlıklı haber (Posta, 2024b), okuyucunun empati duygusunu harekete geçiren bir dil kullanmıştır. Ancak bu duygusal çerçeveleme yöntemi, şiddetin toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi yapısal sorunlarını ele almaktan uzak bir yaklaşımı temsil etmektedir. Bunun yanı sıra, “O terbiyesize 7 yıl 7 ay hapis istemi” başlıklı haber (Posta, 2024c), alt kuşakta yayımlanmış olup çözüm odaklı bir dil kullanılmıştır.

Ana akım gazeteler (Hürriyet, Milliyet ve Posta), kadına yönelik şiddet haberlerinde bireyselleştirme ve dramatisasyon çerçevelerine ağırlık vermiştir. Bu gazetelerde, şiddet olaylarının çoğunlukla bireysel suçlar olarak sunulması ve sansasyonel bir dilin tercih edilmesi dikkat çekmektedir. Örneğin, “Cinayeti bir yıl önce planladı” gibi başlıklar, failin bireysel özelliklerine odaklanarak şiddetin toplumsal bağlamını göz ardı etmektedir.

Ekonomik bağlamda, bu çerçeveleme türleri, tiraj artırma ve okuyucunun dikkatini çekme amacıyla şekillenmiştir. Politik bağlamda ise, ana akım medya, toplumsal sorunları eleştirmekten kaçınarak daha güvenli ve dikkat çekici içeriklere yönelmiştir. Bu durum, Entman’ın Çerçeveleme Teorisi bağlamında, bireysel suçları öne çıkararak yapısal sorunları görünmez hâle getiren bir “problem tanımlama” stratejisiyle örtüşmektedir.

Sonuç olarak, ana akım gazetelerde kadına yönelik şiddet büyük ölçüde bireyselleştirilmiş, failin psikolojik sorunlarına odaklanılmış ve olaylar dramatize edilmiştir. Bu çerçeveleme türleri, okuyucunun dikkatini çekmeyi amaçlasa da şiddetin yapısal nedenlerini tartışmaktan kaçınmaktadır. Sansasyonel başlıkların, toplumsal farkındalık yaratma üzerindeki sınırlı etkileri göz önüne alındığında, medya sorumluluğunun bu noktada daha eleştirel bir şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir.

5.2. Hükûmete yakın gazetelerde kadına şiddetin temsili

Hükûmete yakın gazeteler, Semih Çelik Cinayeti (SÇC) ve kadına yönelik şiddetle ilgili haberleri genellikle ahlaki ve bireysel suç bağlamında ele almış, yapısal sorunlara sınırlı yer vermiştir. Tablo 5, bu kategorideki gazetelerde şiddet haberlerinin tarih, başlık, haberin gazetede yer aldığı bölüm ve çerçeveleme türü bakımından nasıl sunulduğunu göstermektedir. Bu tablo, gazetelerin şiddet olaylarına ilişkin çerçeveleme yaklaşımlarını ve konuyu okuyuculara nasıl aktardıklarını detaylandırmak amacıyla oluşturulmuştur.

Tablo 5*Hükûmete Yakın Gazetelerde Kadına Şiddetin Temsili*

Gazeteler	Tarih	Haber Başlıkları	Konu (SÇC)	Haberin Yeri	Çerçeveleme Türü
Sabah	05.10.2024	İki genç kızı katletti canına kıydı	SÇC	Alt kuşak	Bireyselleştirme
	06.10.2024	Cinayeti bir yıl önce planladı	SÇC	Orta kuşak	Bireyselleştirme
	07.10.2024	Sevgilisini öldürüp canına kıydı	Diğer	Alt kuşak	Aile içi dinamikler
		Odasında şeytani figürler vardı	SÇC	Alt kuşak	Dinî/ahlaki çerçeve
	08.10.2024	Çocuklara tuzak ve şantaj	SÇC	Orta kuşak	Mağdur odaklı çerçeve
		Cinayet surları	SÇC	Alt kuşak	Mekân odaklı çerçeve
		Oğlum 3 yıl önce kaybettim	SÇC	Alt kuşak	Empati yaratma
	09.10.2024	Magandalara en az bir ay hapis	Diğer	Manşet	Çözüm odaklı çerçeve
	10.10.2024	Pelin'in katili eski komşusu çıktı	Diğer	Alt kuşak	Bireyselleştirme
		Anne babaların hiç mi suçu yok	SÇC	Sürmanşet	Aile içi dinamikler
Akşam	05.10.2024	Surda vahşet	SÇC	Alt kuşak	Mekân odaklı çerçeve
	06.10.2024	Beyoğlu'nda sapık kâbusu	Diğer	Alt kuşak	Sansasyonel başlık
		Vahşetin işaretini bir önce verdi	SÇC	Alt kuşak	Bireyselleştirme
	07.10.2024	Tacize pişkin savunma	Diğer	Alt kuşak	Fail odaklı çerçeve
		Ölüme böyle gitmiş	SÇC	Alt kuşak	Empati yaratma
	08.10.2024	Cinayet saatinde hepsi aynı evde	Diğer	Alt kuşak	Aile içi dinamikler
	09.10.2024	KŞH yok	-	-	-
	10.10.2024	Muavinden avukata taciz	Diğer	Alt kuşak	Fail odaklı çerçeve
		Narin'in kemikleri mezarında	Diğer	Alt kuşak	Duygusal çerçeve
	Takvim	05.10.2024	Kanımız dondu	SÇC	Orta kuşak
06.10.2024		Büyük kusur	SÇC	Alt kuşak	Bireyselleştirme
07.10.2024		Şifre kukla	SÇC	Üst kuşak	Gizem odaklı çerçeve
08.10.2024		Oğlun kızımın beynini yıkıyor	SÇC	Manşet	Aile içi dinamikler
		Elde var DNA	Diğer	Alt kuşak	Sansasyonel başlık
09.10.2024		Katili uşak değilmiş	Diğer	Alt kuşak	Fail odaklı çerçeve
10.10.2024		Sözün bittiği yer	SÇC	Manşet	Dramatik çerçeve

Tablo 5'te hükûmete yakın gazeteler olan Sabah, Akşam ve Takvim'in 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında Semih Çelik Cinayeti (SÇC) ve kadına yönelik şiddetle ilgili haberleri nasıl çerçevelediği gösterilmektedir.

Sabah gazetesi, kadına yönelik şiddet haberlerini çoğunlukla alt ve orta kuşakta vererek şiddeti bireysel suçlar ve aile içi dinamikler bağlamında ele almıştır. Örneğin, "Odasında şeytani figürler vardı" başlıklı haber (Sabah, 2024a), cinayeti dinî sapkınlıklarla ilişkilendirirken, "Anne babaların hiç mi suçu yok" başlıklı sürmanşet (Sabah, 2024b) ise failin ailesine sorumluluk yüklemiştir. Bu haberler, şiddeti bireysel ve ahlaki bir perspektiften ele alırken, toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi yapısal nedenleri göz ardı etmiştir. Toplumsal sorunlara yönelik çözüm önerileri ise arka planda kalmıştır.

Akşam gazetesi ise genellikle alt kuşak haberlerle fail odaklı bir yaklaşım benimsemiştir. "Surda vahşet" başlıklı haber (Akşam, 2024a), şiddeti mekânsal bir bağlamda çerçeveleyen, "Tacize pişkin savunma" başlıklı haber (Akşam, 2024b), failin psikolojik durumuna vurgu yapmıştır. Akşam gazetesi, şiddeti

dramatik bir dille sunma eğilimindedir; ancak bu dramatik dil, şiddetin yapısal boyutlarını görünür kılmak yerine olayları bireysel trajediye indirgemektedir.

Takvim gazetesi de şiddeti sansasyonel ve dramatik çerçeveler üzerinden ele almayı tercih etmiştir. “Kanımız dondu” (Takvim, 2024a) ve “Sözün bittiği yer” (Takvim, 2024b) gibi başlıklar, şiddeti duygusal bir tonda sunarak okuyucunun dikkatini çekmeyi hedeflemiştir. “Şifre kukla” başlıklı haber (Takvim, 2024c) ise şiddeti gizemli ve merak uyandırıcı bir bağlamda çerçevelenmiştir. Bu yaklaşım, şiddeti bireysel trajedi ve suçun çözülmesi gereken bir bulmaca olarak sunarken, toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi yapısal boyutları göz ardı etmiştir.

Genel olarak, hükûmete yakın bu gazeteler, kadına yönelik şiddeti bireysel suçlar, psikolojik sorunlar ve aile içi dinamikler üzerinden ele almıştır. Bu yaklaşım, şiddetin toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi yapısal nedenlerini görünmez kılarken, çözüm önerileri tartışmalarını da sınırlamıştır. Sansasyonel ve dramatik dil kullanımı, mağdura yönelik empati yaratmayı hedeflemiş gibi görünse de toplumsal sorunların kökenlerine dair yapısal tartışmalar geri planda kalmıştır.

Hükûmete yakın gazetelerde kadına yönelik şiddet haberlerinin büyük ölçüde bireyselleştirme, dinî/ahlaki çerçeveleme ve aile içi dinamikler üzerinden ele alındığı gözlemlenmiştir. “Anne babaların hiç mi suçu yok” ve “Odasında şeytani figürler vardı” gibi başlıklar, olayları toplumsal yapıdan koparıp bireysel veya ahlaki bir perspektiften ele almıştır. Bu başlıkların yanında, sansasyonel başlıklar ve duygusal çerçevelenmeler, okuyucunun dikkatini çekmek ve haberin etkisini artırmak amacıyla sıklıkla tercih edilmiştir. Bu yaklaşım, ekonomik olarak tiraj artırma ve okuyucuya dramatik içerik sunma amacı taşımaktadır.

Politik bağlamda ise, hükûmete yakın medya, toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi yapısal sorunlara değinmekten kaçınmış ve kadına yönelik şiddeti ahlaki bir sapkınlık ya da bireysel trajedi olarak çerçevelemiştir. Bu çerçeveleme biçimi, medyanın hükûmet politikalarıyla uyumlu bir şekilde, toplumsal sorunları sistemik düzeyde tartışmaktan kaçınarak, bireysel faileri ve aile içi sorunları ön plana çıkarmasıyla uyumludur. Örneğin, “Magandalara en az bir ay hapis” gibi çözüm odaklı çerçevelenmeler, bireysel failerin cezalandırılmasına yönelik politikaları desteklerken, bu sorunların derin toplumsal dinamiklerini tartışmaya açmamaktadır.

Entman’ın Çerçeveleme Teorisi’ne göre, medyanın “problem tanımlama” ve “neden atfetme” süreçleri, kamuoyunun algısını yönlendirmekte kritik bir rol oynar. Hükûmete yakın medyanın bu çerçeveleme stratejileri, şiddeti bireyselleştirerek, sistemik eleştirilerden uzak bir söylem oluşturmuş ve mevcut toplumsal yapıyı sorgulamaktan kaçınmıştır. Aynı zamanda, sansasyonel ve dramatik çerçeveleme türlerinin, okuyucuda duygusal bir tepki yaratırken, şiddetin yapısal nedenlerine dair farkındalık yaratma çabalarını sınırladığı söylenebilir.

Sonuç olarak, hükûmete yakın gazetelerde kadına yönelik şiddet haberlerinin ekonomik olarak sansasyonel içerik üretimi ve politik olarak toplumsal sorunları bireyselleştiren çerçeveleme stratejileriyle şekillendiği görülmektedir. Bu yaklaşım, haberlerin toplumsal farkındalık yaratma potansiyelini zayıflatırken, medyanın ideolojik ve ticari hedeflerine hizmet eden bir temsil biçimi sunmaktadır.

5.3. Muhafazakâr ve dindar gazetelerde kadına şiddetin temsili

Muhafazakâr ve dindar gazetelerde Semih Çelik Cinayeti (SÇC) ve kadına yönelik şiddetle ilgili haberlerin nasıl çerçvelendiğini analiz etmek amacıyla 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında yayımlanan haberler değerlendirilmiştir. Tablo 6, bu gazetelerin şiddet olaylarına ilişkin haberlerin tarih, başlık, konum ve çerçeveleme türüne göre nasıl şekillendiğini ortaya koymaktadır. Gazetelerin haberlere hangi bölümde (manşet, alt kuşak vb.) yer verdiği ve hangi çerçeveleme türlerini kullandığı, bu olaylara dair yaklaşımlarını anlamak açısından önem taşımaktadır.

Tablo 6*Muhafazakâr ve Dindar Gazetelerde Kadına Şiddetin Temsili*

Gazeteler	Tarih	Haber Başlıkları	Konu (ŞÇC)	Haberin Yeri	Çerçeveleme Türü
Yeni Şafak	05.10.2024	KŞH yok	-	-	
	06.10.2024	Odanın her köşesi satanizm	ŞÇC	Orta kuşak	Dinî tehdit ve ahlaki çöküş
	07.10.2024	KŞH yok	-	-	
	08.10.2024	KŞH yok	-	-	
	09.10.2024	Baba seni nasıl öldüreyim	ŞÇC	Alt kuşak	Aile içi ilişkiler ve psikoloji
	10.10.2024	Kötülüğü seven çocuklar (Yorum)	ŞÇC	Alt kuşak	Gençlikte ahlaki yozlaşma
Yeni Akit	05.10.2024	KŞH yok	-	-	
	06.10.2024	KŞH yok	-	-	
	07.10.2024	KŞH yok	-	-	
	08.10.2024	KŞH yok	-	-	
	09.10.2024	KŞH yok	-	-	
	10.10.2024	KŞH yok	-	-	
Karar	05.10.2024	KŞH yok	-	-	
	06.10.2024	Türkiye'yi sarsan vahşet	ŞÇC	Üst kuşak	Toplumsal sorun
	07.10.2024	Daha kaç can gitmesi gerek	ŞÇC	Sürmanşet	Eleştirel ve çözüm odaklı
	08.10.2024	Cinayet sırasında anne, amca ve yenge evdeymiş	Diğer	Alt kuşak	Olay aktarımı
	09.10.2024	Şiddet artıyor kadınlar korkuyor	Diğer	Sürmanşet	Toplumsal sorun ve farkındalık
	10.10.2024	12 gün sonra cesedi Uşak'ta bulundu	Diğer	Sürmanşet	
	10.10.2024	KŞH yok	-	-	

Tablo 6'da Yeni Şafak, Yeni Akit ve Karar gibi muhafazakâr ve dindar gazetelerin 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında Semih Çelik Cinayeti (ŞÇC) ve diğer kadına yönelik şiddet olaylarını nasıl çerçevelediği gösterilmektedir. Bu gazeteler, genellikle toplumsal sorunları dinî ve ahlaki değerler üzerinden yorumlama eğilimindedir ve kadın cinayetlerini belirli temalarla ele almaktadır.

Yeni Şafak, 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında Semih Çelik Cinayeti (ŞÇC) ile ilgili haberlerinde belirgin bir dalgalanma göstermektedir. Gazete, cinayeti yalnızca birkaç haberle ele alırken, dinî ve ahlaki çerçeveleme ile odaklanmıştır. Örneğin, "Odanın her köşesi satanizm" başlıklı haber (Yeni Şafak, 2024a), cinayeti dinî sapkınlık ve ahlaki çöküş bağlamında ele almış; "Kötülüğü seven çocuklar" başlığı ise (Yeni Şafak, 2024b) gençlerdeki ahlaki yozlaşmayı vurgulamıştır. Bu haberler, şiddeti bireysel ve ahlaki bağlamda yorumlamış, toplumsal cinsiyet eşitsizliği veya yapısal nedenlere dair tartışmaları dışlamıştır. Bu yaklaşım, şiddetin kökenlerini bireysel ahlaki eksen üzerinden inceleyerek toplumsal eşitsizlikleri görmezden gelmiştir.

Yeni Akit gazetesi, 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında Semih Çelik Cinayeti ile ilgili hiçbir haber yayımlamamış, dolayısıyla olaya dair toplumsal farkındalık yaratma konusunda sessiz kalmıştır. Bu durum, gazetenin kadına yönelik şiddet gibi toplumsal sorunlara ilişkin farkındalık yaratma amacından uzak durduğunu ve olayı gündemde tutmamaya çalıştığını göstermektedir.

Karar gazetesi ise, ŞÇC'yi ve diğer şiddetle ilgili haberleri manşet ve sürmanşet düzeyinde sunarak daha geniş bir toplumsal soruna dikkat çekmiştir. "Türkiye'yi sarsan vahşet" (Karar, 2024a) ve "Daha kaç can gitmesi gerek" (Karar, 2024b) gibi başlıklarla, şiddeti toplumsal bir sorun olarak çerçevelemiş ve toplumu bu sorunun çözümü için harekete geçmeye çağırmıştır. Ayrıca, "Şiddet artıyor, kadınlar

korkuyor” başlıklı haber (Karar, 2024c), şiddetin toplumsal boyutunu vurgulamış ve kadınların yaşadığı korkuyu ön plana çıkarmıştır. Karar gazetesi, şiddeti bireysel suçlar ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği bağlamında ele alarak daha derinlemesine bir analiz sunmuş ve çözüm odaklı tartışmalar başlatmıştır.

Bu gazetelerin şiddet haberlerini çerçeveleme biçimleri, her bir gazetenin politik duruşuna ve toplumsal bakış açısına göre farklılık göstermektedir. Yeni Şafak, dinî ve ahlaki değerler üzerinden şiddeti bireysel ve ahlaki çöküş ekseninde ele alırken, Yeni Akit bu konuda sessiz kalmış ve şiddete dair farkındalık yaratmamıştır. Karar gazetesi ise, şiddeti geniş bir toplumsal sorun olarak çerçeveleyerek, hem bireysel hem de yapısal boyutları ön plana çıkarmış ve çözüm odaklı tartışmalara yer vermiştir.

Ancak tüm bu gazeteler, genel olarak şiddetin toplumsal cinsiyet eşitsizliği bağlamında derinlemesine bir tartışma yürütmekten kaçınmış ve şiddeti daha çok bireysel ve ahlaki eksen üzerinde sınırlı bir şekilde ele almışlardır. Karar gazetesi ise toplumsal farkındalık yaratma amacıyla şiddeti geniş bir toplumsal sorun olarak sunmuştur. Ekonomik bağlamda, Karar’ın haberleri muhafazakâr okur kitlesine yönelik bilinçlendirme çabası taşırken; politik bağlamda hükümet politikalarına doğrudan eleştiri yöneltmek yerine genel anlamda toplumsal sorunlara vurgu yapmayı tercih etmiştir. Bu durum, literatürde çözüm odaklı çerçeveleme olarak tanımlanan bir yaklaşımı desteklemektedir.

5.4. Milliyetçi gazetelerde kadına şiddetin temsili

Milliyetçi gazetelerin 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında Semih Çelik Cinayeti (SÇC) ve diğer kadına yönelik şiddet olaylarını nasıl çerçevelediğine dair önemli veriler Tablo 7’de sunulmaktadır. Bu dönem içinde, milliyetçi gazeteler, cinayetleri ve kadına yönelik şiddeti ele alırken belirli temalar etrafında yoğunlaşmışlardır.

Tablo 7

Milliyetçi Gazetelerde Kadına Şiddetin Temsili

Gazeteler	Tarih	Haber Başlıkları	Konu (SÇC)	Haberin Yeri	Çerçeveleme Türü
Yeni Birlik	05.10.2024	KŞH yok	-	-	
	06.10.2024	KŞH yok	-	-	
	07.10.2024	KŞH yok]]	-	-	
	09.10.2024	Cezasızlık algısına izin vermeyeceğiz	SÇC	Üst kuşak	Hukuki çözüm önerisi
		Narin’in 14 kuzenine inceleme	Diğer	Alt kuşak	Sosyal bağlam analizi
	10.10.2024	KŞH yok	-	-	
Yeniçağ	05.10.2024	KŞH yok	-	-	
	06.10.2024	KŞH yok	-	-	
	07.10.2024	Öldürülürüz korkusuyla nefes alamıyoruz	SÇC	Manşet	Toplumsal güvenlik tehdidi
	08.10.2024	Sıla bebekten kahreden haber	Diğer	Alt kuşak	Duygusal çerçeve
	09.10.2024	Her yer kadınlar için suç mahalli	Diğer	Üst kuşak	Toplumsal güvenlik
		Tabutu küçük acısı büyük	Diğer	Alt kuşak	Duygusal çerçeve
Türkgün	10.10.2024	KŞH yok	-	-	
	05.10.2024	KŞH yok	-	-	
	06.10.2024	KŞH yok	-	-	
	07.10.2024	KŞH yok	-	-	
	08.10.2024	Çifte cinayette “incel” dehşeti	SÇC	Sürmanşet	Sosyokültürel eleştiri
	09.10.2024	Suç işleyenler gereken cezayı almalı	SÇC	Alt kuşak	Hukuki çözüm önerisi
	Son yürek acımız Sıla oldu (Yorum)	Diğer	Orta kuşak	Duygusal çerçeve	
10.10.2024	KŞH yok	-	-		

Tablo 7’de görüldüğü gibi; milliyetçi gazeteler, kadına yönelik şiddet olgusunu genellikle hukuki sorumluluk, cezasızlık ve toplumsal güvenlik temaları üzerinden ele almaktadır. Bu gazetelerin Semih Çelik Cinayeti (SÇC) gibi olayları nasıl çerçevelediği, gazetelerin haber yerleşiminden ve çerçeveleme türlerinden de açıkça anlaşılmaktadır. Yeni Birlik, Yeniçağ ve Türkgün gazetelerinde yer alan haberlerde, kadına yönelik şiddet bazen bireysel suç, bazen ise toplumsal bir tehdit olarak ele alınmaktadır.

Yeni Birlik gazetesi, kadına yönelik şiddetle ilgili haberlerinde genellikle hukuki sorumluluk ve cezasızlık temalarına odaklanmaktadır. Örneğin, “Cezasızlık algısına izin vermeyeceğiz” (Yeni Birlik, 2024a) başlıklı haber, şiddeti hukuki bir mesele olarak çerçeveleyerek, cezasızlık algısının toplumsal adaletin zedelenmesine yol açabileceğine dikkat çekmiştir. Bu haber, şiddetin suç boyutunu vurgularken, toplumsal adaletin sağlanması gerektiği mesajını vermektedir. Aynı gazetede yayımlanan “Narin’in 14 kuzenine inceleme” (Yeni Birlik, 2024b) başlıklı haber ise, şiddetin sadece bireysel suç olmadığını, toplumsal bir sorun hâline gelebileceğini ima etmektedir.

Yeniçağ gazetesi, kadına yönelik şiddeti toplumsal bir tehdit olarak ele almıştır. “Öldürülürüz korkusuyla nefes alamıyoruz” (Yeniçağ, 2024a) başlıklı manşet haberinde, kadınların toplumda karşılaştığı güvensizlik ve korku vurgulanmış, şiddetin sadece bireysel bir suç olmaktan çıkarak toplumsal tehditlere dönüşebileceği anlatılmıştır. Ayrıca, “Her yer kadınlar için suç mahalli” (Yeniçağ, 2024b) başlıklı haber, kadınların yaşam alanlarının güvensizliğine ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğine dikkat çekmiştir. Bu yaklaşım, şiddeti toplumsal bir bağlamda ele alarak, kadınların karşılaştığı tehditleri vurgulamaktadır.

Türkgün gazetesi de şiddeti toplumsal bir tehdit olarak çerçevelemektedir. “Çifte cinayette ‘incel’ dehşeti” (Türkgün, 2024a) başlıklı sürmanşet haberinde, şiddeti sosyokültürel faktörler ile ilişkilendirerek, şiddetin sadece bireysel bir suç olmadığını, kültürel ve sosyolojik bağlamda bir toplumsal tehlike olduğunu öne çıkarmaktadır. “Suç işleyenler gereken cezayı almalı” (Türkgün, 2024b) başlıklı haber ise, şiddetin hukuki bir mesele olduğunu ve adaletin sağlanması gerektiğini vurgulamaktadır.

Sonuç olarak, milliyetçi gazetelerde kadına yönelik şiddet, farklı çerçevelemelerle ele alınmıştır. Yeni Birlik, şiddeti çoğunlukla hukuki bir mesele olarak çerçeveleyen, Yeniçağ şiddeti toplumsal tehdit olarak değerlendirmiştir. Türkgün ise, şiddeti hem bireysel suç hem de toplumsal tehlike olarak ele almış ve şiddetin sosyokültürel boyutlarına dikkat çekmiştir. Gazetelerin haber yerleşimi (manşet, alt kuşak, üst kuşak) ve çerçeveleme türü, şiddetin hangi boyutlarda ele alındığını ve nasıl bir toplumsal algı yaratılmak istendiğini açıkça ortaya koymaktadır.

Yeniçağ gazetesi, kadına yönelik şiddeti toplumsal bir sorun olarak ele almış ve hem bireysel vakaların hem de bu olayların toplumsal etkilerinin üzerinde durmuştur. Bu yaklaşım, gazetenin eleştirel bir bakış açısı benimsemesini ve toplumsal eşitsizliklerin neden olduğu sorunları vurgulamasını göstermektedir. Politik bağlamda, Yeniçağ, mevcut hükümet politikaları ve toplumsal yapıdaki eksiklikleri eleştirme eğilimindedir. Bu, milliyetçi bir gazetede alışılmadık bir şekilde toplumsal sorunlara farkındalık yaratma çabasını yansıtmaktadır.

5.5. Seküler ve solcu gazetelerde kadına şiddetin temsili

Seküler ve solcu gazetelerin Semih Çelik Cinayeti (SÇC) ve kadına yönelik şiddetle ilgili haberleri nasıl çerçevelediğini analiz etmek amacıyla 5-10 Ekim 2024 tarihleri arasında yayımlanan haberler değerlendirilmiştir. Tablo 8, bu gazetelerde yer alan haberlerin tarih, başlık, konum ve çerçeveleme türüne göre dağılımını göstermektedir. Gazetelerin haberleri hangi bölümde (manşet, alt kuşak vb.) sunduğu ve kullandığı çerçeveleme türleri, olaylara verdikleri önemi ve yaklaşımı anlamak açısından kritik ipuçları sağlamaktadır.

Tablo 8*Seküler ve Solcu Gazetelerde Kadına Şiddetin Temsili*

Gazeteler	Tarih	Haber Başlıkları	Konu (SÇC)	Haberin Yeri	Çerçeveleme Türü
Cumhuriyet	05.10.2024	KŞH yok	-	-	-
	06.10.2024	Cins kırımı var	Diğer	Manşet	Toplumsal eşitsizlik
	07.10.2024	Kadınlardan iktidara: Cezasızlığa son verin	SÇC	Alt kuşak	Eleştirel çerçeve
	08.10.2024	Ayşegül ve İkbal anısına siyah çelenk	SÇC	Üst kuşak	Mağdur odaklı çerçeve
		Koruyamadık (Sıla bebek)	Diğer	Alt kuşak	Empati yaratma
	09.10.2024	Gençler ayakta	SÇC	Üst kuşak	Toplumsal tepki
	10.10.2024	İktidar yine suçlu buldu	Diğer	Manşet	Eleştirel çerçeve
Birgün	05.10.2024	KŞH yok	-	-	-
	06.10.2024	Katiller belli suçlu sizsiniz	Diğer	Manşet	Eleştirel çerçeve
	07.10.2024	Cins kırımı isyan	SÇC	Üst kuşak	Toplumsal eşitsizlik
	08.10.2024	Katili kimse durdurmadı	SÇC	Üst kuşak	Eleştirel çerçeve
	09.10.2024	İsyan büyüyor	Diğer	Orta kuşak	Toplumsal tepki
	10.10.2024	Dalgalar yükseliyor	SÇC	Orta kuşak	Toplumsal tepki
Evrensel	05.10.2024	Öldüren yasanın bilançosu ağır	Diğer	Alt kuşak	Eleştirel çerçeve
		Bir kadın evli olduğu erkek, bir kadın nişanlısı tarafından vuruldu	Diğer	Alt kuşak	Fail odaklı çerçeve
	06.10.2024	Cezasızlık vahşi cinayetlere sebep oluyor	Diğer	Üst kuşak	Eleştirel çerçeve
	07.10.2024	Kadınlara istismar ve şiddet cenderesi	SÇC	Üst kuşak	Toplumsal eşitsizlik
	08.10.2024	Kadınlar şiddete, baskıya, cezasızlığa karşı isyanda 'YETER!'	Diğer	Manşet	Toplumsal tepki
		2 yaşındaki bebek öldü, kadına şiddet devam etti	Diğer	Orta kuşak	Empati yaratma
		İktidar "fitrat" diyor	SÇC	Orta kuşak	Eleştirel çerçeve
	09.10.2024	Şiddete karşı kadınların isyanı sürüyor	Diğer	Alt kuşak	Toplumsal tepki
	Cezasızlık algı değil gerçek!	Diğer	Alt kuşak	Eleştirel çerçeve	
	10.10.2024	KŞH yok	-	-	-

Tablo 8'de seküler ve solcu gazeteler olan Cumhuriyet, Birgün ve Evrensel'in, Semih Çelik Cinayeti (SÇC) ve kadına yönelik şiddetle ilgili diğer haberlere nasıl yer verdiği gösterilmektedir. Bu gazetelerin haber yerleşimleri (manşet, alt kuşak vb.) ve çerçeveleme türleri, olaylara yaklaşımlarını ve gündem oluşturma gayretlerini anlamak için önemli ipuçları sunmaktadır.

Cumhuriyet gazetesi, SÇC ve kadına yönelik şiddet haberlerini sıklıkla manşet ve üst kuşak kategorilerinde sunarak, konunun önemine vurgu yapmıştır. "Cins kırımı var" (Cumhuriyet, 2024a) başlıklı manşet haber, kadın cinayetlerini toplumsal cinsiyet eşitsizliği bağlamında ele almış ve bu olayları sistematik bir sorun olarak çerçevelemiştir. "Kadınlardan iktidara: Cezasızlığa son verin" (Cumhuriyet, 2024b) başlıklı alt kuşak haber ise, politik eleştirilerle kadın hareketlerinin taleplerini bir araya getirmiştir. Bunun yanı sıra, "Koruyamadık (Sıla bebek)" (Cumhuriyet, 2024c) gibi alt kuşak haberlerde, empati yaratma amacı öne çıkmıştır. Bu yaklaşım, Cumhuriyet'in kadına yönelik şiddeti hem bireysel hem de toplumsal boyutlarıyla ele aldığını göstermektedir.

Birgün, haberlerini ağırlıklı olarak üst kuşak ve orta kuşakta sunmuş, bu yerleşimlerle şiddet olaylarına verdiği önemi yansıtmıştır. "Katiller belli suçlu sizsiniz" (Birgün, 2024a) başlıklı manşet haber,

hükümeti doğrudan eleştirerek, şiddeti cezasızlık ve politik sorumluluk eksikliği bağlamında değerlendirmiştir. “Cins kırıma isyan” (Birgün, 2024b) ve “Katili kimse durdurmadı” (Birgün, 2024c) gibi üst kuşak haberler, toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve cezasızlık meselelerine odaklanmıştır. Ayrıca, “Dalgalar yükseliyor” (Birgün, 2024e) ve “İsyan büyüyor” (Birgün, 2024d) gibi orta kuşak haberler, toplumsal direnişi ve kadın hareketlerinin mücadelelerini vurgulamıştır.

Evrensel, haberlerini alt ve üst kuşaklarda sunarak dikkat çekici bir anlatım sergilemiştir. “Kadınlar şiddete, baskıya, cezasızlığa karşı isyanda ‘YETER!’” (Evrensel, 2024a) başlıklı manşet haber, kadınların toplumsal direnişini güçlü bir şekilde yansıtmış ve cezasızlık meselesine doğrudan dikkat çekmiştir. “Cezasızlık vahşi cinayetlere sebep oluyor” (Evrensel, 2024b) başlıklı üst kuşak haber ise, cezasızlık algısının sistematik sorunlara neden olduğunu belirtmiştir. Alt kuşakta yer alan “Cezasızlık algı değil gerçek!” (Evrensel, 2024c) başlıklı haber ise, politik eleştiriye öne çıkararak bir perspektifle sunulmuştur. Evrensel, şiddeti sadece bireysel bir sorun olarak değil, politik yetersizliklerin bir sonucu olarak ele almıştır.

Seküler ve solcu gazeteler, kadına yönelik şiddet haberlerini genellikle manşet, üst kuşak ve orta kuşak kategorilerinde yayımlamış, bu yerleşimlerle konuyu gündemin ön sıralarına taşımayı amaçlamışlardır. Çerçeveleme türleri, çoğunlukla toplumsal eşitsizlik, cezasızlık ve eleştirel çerçeveleme üzerine odaklanmıştır. Bunun yanı sıra, bazı haberlerde empati yaratma ve mağdur odaklı çerçevelenmeler de dikkat çekmektedir. Bu gazeteler, kadın hareketlerini ve toplumsal direnişi destekleyen bir dil kullanmış, kadın cinayetlerini toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve politik sorumluluk bağlamında ele almıştır.

Ekonomik bağlamda, seküler ve solcu gazeteler, eleştirel okur kitlesine hitap etmeyi ve toplumsal farkındalık yaratmayı hedeflemiştir. Politik bağlamda, hükümet politikalarını doğrudan eleştirerek, şiddetin yapısal nedenlerine ve çözüm yollarına vurgu yapmışlardır. Bu yaklaşım, literatürde tanımlanan çözüm odaklı habercilik anlayışıyla uyum göstermektedir.

Bulgular, seküler ve solcu gazetelerin kadın cinayetlerini toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve cezasızlık gibi yapısal sorunlar üzerinden ele aldığını göstermektedir. Bu gazeteler, şiddeti bireysel olayların ötesinde sistematik bir sorun olarak çerçeveleyerek farkındalık yaratma çabasını öne çıkarmaktadır. Ancak bu durum, diğer gazetelerin tutumlarını tartışma dışı bırakmayı gerektirmez.

Ana akım ve milliyetçi gazeteler, kadın cinayetlerini genellikle bireysel suçlar, aile içi meseleler veya failin psikolojik özellikleri üzerinden ele almıştır. Altıntaş (2017), yüksek lisans tezinde ana akım medya kuruluşlarının yüksek tirajlarını korumak amacıyla topluma yayılmış cinsiyetçi söylemleri tekrar ettiklerini belirtmektedir. Bu gazetelerin sansasyonel başlıkları ve duygusal çerçeveleri, okuyucunun dikkatini çekmeye yönelik olsa da şiddetin kökenindeki toplumsal cinsiyet eşitsizliğini görmezden gelmektedir. Gerbner’in (1976) yetiştirme teorisi bağlamında değerlendirildiğinde, medyanın şiddet olaylarını bireysel trajediler olarak sunması, toplumun algısını bu yönde şekillendirerek, toplumsal eşitsizliklerin görünür olmasını engellemektedir.

Buna karşılık, seküler ve solcu gazeteler, kadın hareketlerinin taleplerini görünür kılmakta ve çözüm odaklı habercilik anlayışını benimsemektedir. Literatürde çözüm odaklı çerçeveleme olarak tanımlanan bu yaklaşım (Flood & Pease, 2009), toplumsal dönüşüm yaratma potansiyeline sahiptir. Bu noktada, kadına yönelik şiddet haberlerinin manşetlerde ve üst kuşaklarda daha fazla yer almasının, konunun toplumsal önemini vurgulamak açısından kritik bir adım olduğu görülmektedir.

Fairclough’un (1995) söylem analizi ve Entman’ın (1993) çerçeveleme teorisi, medyanın “problem tanımlama” ve “neden atfetme” süreçlerinde toplumsal algıyı yeniden şekillendirme gücünü ortaya koymaktadır. Seküler ve solcu gazetelerin yapısal eşitsizliklere odaklanarak farkındalık yaratma potansiyelini güçlendirdiği; buna karşılık, Ana akım ve milliyetçi gazetelerin bireysel suç ve dramatik çerçevelenmeleriyle şiddetin kökenindeki yapısal sorunları görünmez hâle getirdiği anlaşılmaktadır.

Öte yandan, Flood ve Pease (2009) ile McDonald ve Charlesworth'un (2013) çalışmaları, şiddet haberlerinin görünürlüğünün kamuoyunda farkındalık yaratma ve toplumsal dönüşüm sağlama potansiyelini desteklediğini göstermektedir. UNESCO'nun (2019) ve Ross ve Carter'ın (2011) çalışmaları ise, gazetecilere toplumsal cinsiyet eşitliği ve şiddetle mücadele konusunda eğitim verilmesinin, habercilik süreçlerinde daha duyarlı ve çözüm odaklı bir yaklaşım benimsenmesine katkı sağlayacağını vurgulamaktadır.

Sonuç olarak, kadın cinayetlerinin medyada ele alınış biçimi, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine dair farkındalık yaratma açısından hayati bir öneme sahiptir. Gazetelerin toplumsal sorunları yapısal bağlamda ele alması ve çözüm odaklı bir habercilik anlayışı benimsemesi, şiddetin nedenlerine dair kamusal tartışmaların güçlenmesine katkı sunacaktır.

5.6. Nicel bulgular

Nicel içerik analizinin bulguları aşağıdaki tabloda sunulmaktadır. Bu tablo, haber başlıklarının çerçeveleme türleri, kullanılan kelimeler, haberlerin gazete içindeki konumları ve görsel dağılımını içermektedir.

Tablo 9

Tablo 4, Tablo 5, Tablo 6, Tablo 7 ve Tablo 8'de Yer Alan Verilerin Nicel Analiz

Konu	Alt Başlıklar	Frekans (n)	Açıklamalar
Haber Başlıklarında Kullanılan Kelimeler	Cinayet	5	Cinayet, şiddetle ilgili haberlerde en çok kullanılan kelimelerden biri olarak şiddetin trajik ve korkutucu boyutunu vurgular.
	Vahşet	4	Şiddetin korkutucu ve insanlık dışı doğasını öne çıkaran bir dil kullanımınıdır.
	Kadın	5	Kadına yönelik şiddet haberlerinde, genellikle mağdurun vurgulandığı bir dil kullanılır.
	Katil/Canice	3	Fail odaklı dil kullanımı, şiddeti bireysel suçlar ve trajik vakalar olarak sunar.
	Şiddet	5	Şiddet, başlıkların ana konusu olmakla birlikte, daha çok olayın fiziksel boyutuna odaklanır.
Çerçeveleme Türleri	Bireyselleştirme	8	Şiddet olayları, genellikle bireysel suçlar ve tekil vakalar olarak çerçeveleir. Örnek: "Cinayeti bir yıl önce planladı"
	Dramatizasyon	3	Olayın korkunçluğuna ve şiddetinin vurgulanmasına odaklanılır. Örnek: "Kanımız dondu", "Surda vahşet"
	Toplumsal Sorun ve Farkındalık	7	Şiddetin toplumsal kökenleri ve kadınların toplumdaki durumu vurgulanan nadir başlıklardır.
Haber Konumları	Manşet/Sürmanşet	23	Bu başlıklar genellikle sansasyonel ve dramatik çerçevelerle duygu odaklıdır.
	Alt Kuşak/Orta Kuşak	46	Şiddetle ilgili haberler, genellikle daha az öncelikli alanlarda yer alır ve derinlemesine analizlerden yoksundur.
Görsel Dağılımı	Görseller Kullanılmış mı?	Yok	Çalışmada görsellerle ilgili veri bulunmamaktadır.

Tablo 9'da kadına yönelik şiddet haberlerinde kullanılan dil ve çerçeveleme türleriyle ilgili önemli çıkarımlar sunulmaktadır. Bulgular, medyanın olayları nasıl sunduğuna dair toplumsal algının şekillendirilmesinde kritik bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Verilere göre, "şiddet" kelimesi haberlerde yalnızca 5 kez kullanılmıştır. Bu, şiddetin olayın merkezine yerleştirilmediğini ve genellikle fiziksel boyutuna odaklanıldığını göstermektedir. "Cinayet" kelimesi ise 5 kez başlıklarda yer almış ve şiddetin nihai sonucu olarak trajik bir şekilde vurgulanmıştır. Bu dil, şiddetin korkutucu doğasını ve

olayların dramatik boyutunu öne çıkaran bir yaklaşımı yansıtır. “Vahşet” kelimesi ise 4 kez kullanılarak olayların insanlık dışı ve korkunç yönleri vurgulanmıştır. Bu tür ifadeler, şiddetin toplumsal bağlamından uzaklaşıp yalnızca duygusal tepkilere odaklanmasına neden olabilmektedir.

“Kadın” kelimesi de 5 kez haber başlıklarında yer almış ve kadına yönelik şiddetin mağdurunu tanımlayan bir unsur olarak kullanılmıştır. Ancak bu kullanım, daha çok olayların fail ve mağdur ilişkisi çerçevesinde sunulduğunu ve şiddetin toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi yapısal nedenlerine yönelik bir tartışmanın genellikle eksik bırakıldığını göstermektedir. “Katil” ve “canice” gibi kelimeler ise toplamda 3 kez geçmiştir ve failin psikolojik durumuna veya ahlaki çöküşüne odaklanan bir dilin haberlere hâkim olduğunu ortaya koymaktadır. Bu, şiddetin yapısal boyutlarının göz ardı edilerek olayların bireysel suçlar ve trajik vakalar olarak çerçvelendiğini işaret eder.

Bir diğer bulgu, haberlerin çoğunlukla (%61, 46 haber) alt kuşakta yer almasıdır. Bu durum, şiddetle ilgili haberlerin genellikle daha az öncelikli alanlarda sunulduğunu, derinlemesine analizlerden ve toplumsal çözüm önerilerinden uzaklaşıldığını göstermektedir. Manşet ve sürmanşet haberler ise toplamda 23 kez kullanılmıştır ve çoğunlukla sansasyonel veya dramatik başlıklarla okuyucunun dikkatini çekmeyi amaçlamıştır. Ancak, toplumsal sorun çerçevesine bu haberlerde nadiren yer verilmiştir.

Haber başlıklarının %11’i bireyselleştirme çerçevesine (8 haber) ve %4’ü dramatisasyon çerçevesine (3 haber) sahiptir. Bireyselleştirme çerçevesi, şiddeti bireysel sapkınlıklar veya münferit vakalar olarak ele alarak olayları toplumsal bağlamından soyutlamaktadır. Dramatisasyon çerçevesi ise şiddetin korkutucu ve duygusal boyutlarına vurgu yaparak okuyucunun tepkisini artırmayı hedeflemektedir. “Cinayeti bir yıl önce planladı” gibi başlıklar bireyselleştirme çerçevesinin, “Kanımız dondu” gibi başlıklar ise dramatisasyon çerçevesinin örnekleridir. Bu çerçeveler, Entman’ın Çerçeveleme Teorisi’nin “problem tanımlama” boyutuyla uyumludur: Medya, şiddeti toplumsal bir sorun olarak değil, bireysel suçlar ve münferit trajediler olarak sunduğunda okuyucunun bu olayların yaygınlığına ve kökenine dair farkındalığını sınırlandırabilir.

Toplumsal sorun çerçevesi, yalnızca 7 haberde yer almıştır. Bu tür başlıklar, kadına yönelik şiddeti yapısal bir sorun olarak ele almasına rağmen, diğer çerçeveleme türlerine kıyasla oldukça azdır. Örneğin, “Şiddet artıyor kadınlar korkuyor” başlığı toplumda kadınların yaşadığı güvensizlik hissini vurgulasa da bu tür haberlerin sınırlı kalması medyanın toplumsal farkındalık yaratma sorumluluğunu yeterince yerine getiremediğini ortaya koymaktadır.

Görsellerle ilgili bilgi, tablolarda yer almamaktadır. Görsellerin eksikliği, yalnızca haberlerin duygusal etkisini değil, aynı zamanda okuyucunun zihinsel olarak olaya bağlanmasını da sınırlandırabilir. Bu durum, haberlerin toplumsal farkındalık yaratma potansiyelini daha da zayıflatmaktadır.

Entman’ın Çerçeveleme Teorisi (1993), haberlerin belirli yönlerini öne çıkarıp diğerlerini arka planda bırakarak kamuoyunun algısını nasıl şekillendirdiğini vurgular. Bu bağlamda, Tablo 9’un analizi, şiddetin çoğunlukla bireysel bir “sapkınlık” olarak sunulduğunu ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği gibi yapısal nedenlerin arka planda kaldığını göstermektedir. Medyanın kullandığı dramatisasyon çerçevesi, okuyucunun duygusal tepkisini artırırken, toplumsal çözüm önerilerinden uzaklaşılmasına yol açmaktadır. Ayrıca, toplumsal sorun çerçevesinin oldukça sınırlı bir şekilde temsil edilmesi, yapısal farkındalık yaratmaya yönelik haberlerin eksikliğine işaret etmektedir. Medya, şiddeti bireysel suçlar olarak çerçeveleyerek kamuoyunun bu olayların altında yatan toplumsal dinamiklere dair farkındalığını sınırlandırmaktadır. Daha etkili bir farkındalık yaratılması için medyanın, bireyselleştirme ve dramatisasyon yerine toplumsal sorun ve çözüm odaklı çerçeveleme türlerine ağırlık vermesi gerekmektedir.

Sonuç olarak, Tablo 9, Entman’ın Çerçeveleme Teorisi’nin dört boyutunu desteklemektedir. Medyanın, kadına yönelik şiddeti toplumsal sorun ve çözüm odaklı bir çerçeveye taşımadığı sürece, bu olayların yapısal nedenlerini kamuoyuna anlatması mümkün görünmemektedir. Bu bağlamda, daha geniş bir farkındalık yaratılması için medyanın haber dilini ve çerçeveleme tercihini yeniden değerlendirmesi gerekmektedir.

6. Sonuç ve Öneriler

Bu çalışma, Semih Çelik Cinayeti'nin (SÇC) ulusal gazetelerdeki sunumunu incelemiş ve medyanın kadına yönelik şiddeti nasıl çerçevelediğini ortaya koymuştur. Araştırma, bu çerçevelerin toplumsal cinsiyet eşitsizliği bağlamındaki etkilerini de analiz etmiştir. Bulgular, medyanın kadına yönelik şiddeti genellikle bireysel suç, sansasyonel anlatım ve dramatik çerçevelerle ele aldığını göstermektedir. Özellikle ana akım ve hükûmete yakın gazetelerin, şiddet olaylarını failin psikolojik özellikleri ve aile içi sorunlara indirgediği görülmüştür. Buna karşılık, seküler ve sol görüşlü gazeteler, olayları toplumsal cinsiyet eşitsizliği, cezasızlık ve yapısal sorunlar üzerinden ele alarak daha çözüm odaklı bir yaklaşım benimsemiştir. Milliyetçi ve muhafazakâr gazetelerde ise farklı eğilimler dikkati çekmiş; Yeni Akit kadına yönelik şiddet konusuna hiç yer vermezken, Yeni Şafak şiddeti dinî ve ahlaki bir çerçevede bireyselleştirmiş, Karar gazetesi ise toplumsal ve yapısal sorunlara vurgu yapmıştır. Yeniçağ gazetesi şiddeti toplumsal bir sorun olarak ele alırken, Türkgün gazetesi hukuki, sosyo-kültürel ve güvenlik temelli bir perspektif benimsemiştir. Ancak tüm medya kategorilerinde şiddeti önlemeye yönelik somut çözüm önerilerinin eksikliği dikkat çekmektedir.

Medyanın kadına yönelik şiddetle ilgili daha sorumlu bir habercilik anlayışı benimsemesi gerekmektedir. Şiddet haberlerinde bireyselleştirici anlatımlar yerine, şiddetin toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve yapısal sorunlardan kaynaklanan bir mesele olduğu vurgulanmalıdır. Şiddet olaylarının manşetlerde ve görünürlüğü yüksek üst kuşaklarda yer alması, bu konunun toplumsal önemini vurgulayarak kamuoyunda farkındalık yaratma potansiyelini artıracaktır. Sansasyonel ve dramatik başlıkların yerine, çözüm odaklı ve bilgilendirici bir dil kullanılması; kadın hareketlerinin taleplerine, hukuki düzenlemelere ve toplumsal farkındalık kampanyalarına daha fazla yer verilmesi gereklidir. Gazetecilere toplumsal cinsiyet eşitliği ve şiddetle mücadele konusunda eğitim verilmesi, habercilik süreçlerinde daha duyarlı bir yaklaşımın benimsenmesine katkı sağlayacaktır.

Ayrıca medyanın devlet, sivil toplum örgütleri ve akademik kurumlarla iş birliği yaparak toplumsal farkındalık kampanyaları düzenlemesi büyük önem taşımaktadır. Bu kampanyalar, kadına yönelik şiddetin sistematik boyutlarını görünür kılarken, şiddetin önlenmesine yönelik mekanizmalar olan mağdur destek hatları, kadın sığınma evleri ve hukuki danışmanlık gibi çözümleri kamuoyuna tanıtmaya işlevi görebilir. Bunun yanı sıra, medyanın ele aldığı şiddet haberlerinde olayların kökenindeki toplumsal dinamiklere dikkat çekilmesi, kamuoyunda yüzeysel farkındalığın ötesine geçilmesini sağlayacaktır. Bağımsız izleme raporlarının oluşturulması ve medyanın haber dili konusunda hesap verebilirliğinin sağlanması, kadın cinayetlerinin ele alınış biçimindeki dönüşümü hızlandıracaktır.

Sonuç olarak, medyanın kadına yönelik şiddeti ele alış biçimi, toplumsal farkındalık yaratma ve cinsiyet eşitliğini sağlama potansiyeline sahiptir. Bu potansiyelin hayata geçirilmesi, medyanın sansasyonel ve bireyselleştirici yaklaşımlardan vazgeçerek, şiddeti toplumsal bağlamda ele alan ve çözüm odaklı bir habercilik anlayışını benimsemesiyle mümkün olacaktır. Medyanın sorumlu ve duyarlı bir dil kullanması, kamuoyunda derin bir farkındalık yaratacak; toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin azaltılmasına ve kadın cinayetlerinin önlenmesine yönelik etkili bir adım olacaktır.

Kaynakça

- Adak, N. (2017). Medyada namus adına işlenen cinayetler: Erkek kurbanlar üzerine bir çalışma. *Akdeniz İnsani Bilimler Dergisi*, 7(2), 15-25. <https://doi.org/10.13114/MJH.2017.345>
- Akşam. (2024a, 6 Ekim). *Surda vahşet. Akşam*.
- Akşam. (2024b, 6 Ekim). *Tacize pişkin savunma. Akşam*.
- Altıntaş, M. (2017). *Haberlerde cinsiyetçilik ve kadın odaklı habercilik: Ana akım medya ile alternatif medya haberlerinin toplumsal cinsiyet açısından karşılaştırılması* [Yüksek lisans tezi, Arel Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurumu Ulusal Tez Merkezi.
- Birgün. (2024a, 6 Ekim). *Katiller belli suçlu sizsiniz. Birgün*.
- Birgün. (2024b, 7 Ekim). *Cins kırımına isyan. Birgün*.
- Birgün. (2024c, 8 Ekim). *Katili kimse durdurmadı. Birgün*.
- Birgün. (2024d, 9 Ekim). *İsyan büyüyor. Birgün*.
- Birgün. (2024e, 10 Ekim). *Dalgalar yükseliyor. Birgün*.
- Balta Peltekoğlu, F., & Tozlu, N. (2017). Medya yansımaları ekseninde kadına şiddet sorunsalı ve halkla ilişkiler. *Halkla İlişkiler ve Reklam Dergisi*, 7(1), 45-68.
- Boyle, K. (2005). *Media and violence: Gendering the debates*. Sage.
- Cebecioğlu, G. (2023). Sosyal medyada kadın fail ve mağdurun temsili üzerine eleştirel bir değerlendirme. İçinde M. Çelik Dirsehan, (Ed.), *Yeniden Sosyoloji: I. Ulusal Sosyoloji Sempozyumu Tam Metin Bildiriler Kitabı*. (ss. 37-55). Kütahya Dumlupınar Üniversitesi.
- Cohen, S. (1972). *Folk devils and moral panics: The creation of the mods and rockers*. Routledge.
- Cumhuriyet. (2024a, 6 Ekim). *Cins kırımı var. Cumhuriyet*.
- Cumhuriyet. (2024b, 7 Ekim). *Kadınlardan iktidara: Cezasızlığa son verin. Cumhuriyet*.
- Cumhuriyet. (2024c, 8 Ekim). *Koruyamadık (Sıla bebek). Cumhuriyet*.
- Çağlayan, S. (2024). Kadına yönelik şiddet olaylarında gösterişçi duyarlılık: Eleştirel perspektiften sosyal medya üzerine bir analiz. *TRT Akademi*, 9(20), 172-203. <https://doi.org/10.37679/trta.1408109>
- de Vreese, C. H. (2005). News framing: Theory and typology. *Information Design Journal*, 13(1), 51-62. <https://doi.org/10.1075/idjdd.13.1.06vre>
- Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51-58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>
- Evrensel. (2024b, 6 Ekim). *Cezasızlık vahşi cinayetlere sebep oluyor. Evrensel*.
- Evrensel. (2024a, 8 Ekim). *Kadınlar şiddete, baskıya, cezasızlığa karşı isyanda 'YETER!'. Evrensel*.
- Evrensel. (2024, 9 Ekim). *Cezasızlık algı değil gerçek!. Evrensel*.
- Fairclough, N. (1995). *Media discourse*. Edward Arnold.
- Flood, M., & Pease, B. (2009). Factors influencing attitudes to violence against women. *Trauma, Violence, & Abuse*, 10(2), 125-142. <https://doi.org/10.1177/15248380093341>
- Gerbner, G. (1976). Living with television: The violence profile. *Journal of Communication*, 26(2), 172-199. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1976.tb01397.x>

- Gilliam, F. D., & Iyengar, S. (2000). Prime suspects: The influence of local television news on the viewing public. *American Journal of Political Science*, 44(3), 560-573. <https://doi.org/10.2307/2669264>
- Goffman, E. (1974). *Frame analysis: An essay on the organization of experience*. Harper and Row.
- Gül, S. S., & Altındal, Y. (2015). Medyada kadın cinayeti haberlerindeki cinsiyetçi izler. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, (24), 168-188. <https://doi.org/10.31123/akil.437465>
- Güneş, G., & Yıldırım, B. (2019). Cinsiyet temelli bir savaş: Kadın cinayetlerinin medyada temsili üzerine bir değerlendirme. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 30(3), 936-964. <https://doi.org/10.33417/tsh.622587>
- Hürriyet. (2024a, 6 Ekim). *Caninin son günü. Hürriyet*.
- Hürriyet. (2024b, 7 Ekim). *Bu vahşete dur deyin / İnfaz sistemi değişmeli. Hürriyet*.
- İnci, Ü. H. (2013). Basında yer alan namus cinayetlerinin sosyolojik analizi. *Journal of History, Culture & Art Research/Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 282-296. <http://dx.doi.org/10.7596/taksad.v2i3.273>
- Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu. (2024). *2023 Yıllık Veri Raporu*. <https://kadincinayetleriniDurduracagiz.net/veriler/3088/2023-yillik-veri-raporu>
- Karar. (2024a, 6 Ekim). *Türkiye'yi sarsan vahşet. Karar*.
- Karar. (2024b, 7 Ekim). *Daha kaç can gitmesi gerek. Karar*.
- Karar. (2024c, 9 Ekim). *Şiddet artıyor, kadınlar korkuyor. Karar*.
- Kılınç, E. P., & Şeker, M. (2024). Eleştirel ekonomi politik bağlamında Türkiye'de medya işletmeciliğinin yapısal dönüşümü üzerine bir değerlendirme. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, (44), 181-202. <https://doi.org/10.31123/akil.1428206>
- Krippendorff, K. (2018). *Content analysis: An introduction to its methodology* (4th ed.). Sage.
- Macharia, S., Morinière, P., & Singh, R. (2010). *Who makes the news? Global media monitoring project 2010 report*. World Association for Christian Communication (WACC). <https://whomakesthenews.org/>
- McDonald, P., & Charlesworth, S. (2013). Framing sexual harassment through media representations. *Women S Studies International Forum*, 37, 95-103. <https://doi.org/10.1016/j.wsif.2012.11.003>
- Medyaradar. (n.d.). Tirajlar. <https://www.medyaradar.net/tirajlar> (Erişim tarihi: 17 Ekim 2024)
- Meyers, M. (1997). *News coverage of violence against women: Engendering blame*. Sage Publications.
- Milliyet. (2024a, 10 Ekim). *Ruh sağlığı yasası çağrısı. Milliyet*.
- Milliyet. (2024b, 7 Ekim). *İNCEL alarmı. Milliyet*.
- Öngün, Y., & Özer, Ö. (2023). Kadın cinayetleri haberlerinin sunumunda ideolojik üretim: Eleştirel söylem çözümlemesi yaklaşımı. *Global Media Journal: Turkish Edition*, 13(26), 1-24.
- Özer, Ö. (2024). Medyada şiddetin temsili. *TRT Akademi*, 9(20), 5-33. <https://doi.org/10.37679/trta.1428964>
- Posta. (2024a, 9 Ekim). *Türkiye ağladı (Sıla bebek). Posta*.
- Posta. (2024b, 8 Ekim). *Vahşete giden yol kasaplıkla başlamış. Posta*.
- Posta. (2024, 10 Ekim). *O terbiyesize 7 yıl 7 ay hapis istemi. Posta*.

- Ross, K., & Carter, C. (2011). Women and news: A long and winding road. *Media, Culture & Society*, 33(8), 1148-1165. <https://doi.org/10.1177/0163443711418272>
- Russell, D. E. H. (2001). *Femicide in global perspective*. Teachers College Press.
- Sabah. (2024a, 7 Ekim). *Odasında şeytani figürler vardı. Sabah.*
- Sabah. (2024b, 10 Ekim). *Anne babaların hiç mi suçu yok. Sabah.*
- Sarıçam, E., & Sinsoysal, B. (2024). Dijital şiddetin kadınların kariyer gelişimleri üzerine etkisi. *AKRA Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi*, 12(32), 7-32. <https://doi.org/10.31126/akrajournal.1406482>
- Scheufele, D. A. (1999). Framing as a theory of media effects. *Journal of Communication*, 49(1), 103-122. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1999.tb02784.x>
- Sönmez, M. (2014). Dünden bugüne Türkiye’de medyanın ekonomi politiği. İçinde E. Arsan & B. Çoban (Ed.), *Medya ve iktidar* (ss. 86-102). Evrensel Basım ve Yayın.
- Sözeri, C., & Güney, Z. (2011). *Türkiye’de medyanın ekonomi politiği: Sektör analizi*. TESEV Yayınları.
- Sutherland, G., McCormack, A., Pirkis, J., Vaughan, C. M., Dunne-Breen, M., Easteal, P., & Holland, K. E. (n.d.). Media representations of violence against women and their children: Final report. *Australian National Research Organisation for Women’s Safety (ANROWS)*. Erişim tarihi: 18 Aralık 2024, <https://d2bb010tdzqaq7.cloudfront.net/wp-content/uploads/sites/2/2019/07/22035818/Media-representations-of-violence-against-women-and-their-children-Final-report.pdf>
- Şahin, H. (2011, Aralık 6). ‘Hayır’ dedik, *Radikal*’den atıldık. Birgün Gazetesi.
- Takvim. (2024a, 5 Ekim). *Kanımız dondu. Takvim.*
- Takvim. (2024b, 10 Ekim). *Sözün bittiği yer. Takvim.*
- Takvim. (2024c, 7 Ekim). *Şifre kukla. Takvim.*
- Tahincioğlu, A. N. (2010). Namus cinayetleri üzerinden yapılan cinsiyetçilik ve milliyetçiliğin köşe yazılarına yansımaları. *Mülkiye Dergisi*, 34(269), 225-253.
- Tanrıöver, U. H. (2007). Medyada kadınların temsil edilme biçimleri ve kadın hakları ihlalleri. S. Alankuş (Der.). *Kadın odaklı habercilik*. IPS İletişim Vakfı Yayınları.
- Taşlıçukur, Ç. (2009). *Namus bahaneli cinayetlerin Türkiye’deki basında haber olarak yapılandırılışının analizi* [Yüksek lisans tezi, Anadolu Üniversitesi], Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Tekeli, E. S. (2016). Kadın cinayetlerinin haberleştirilmesi bağlamında medya etiğini yeniden tartışmak. *Abant Kültürel Araştırmalar Dergisi*, 1(1), 129-142.
- Tuchman, G. (1978). *Making news: A study in the construction of reality*. Free Press.
- Türkgün. (2024, 8 Ekim). *Çifte cinayette ‘incel’ dehşeti. Türkgün.*
- Türkgün. (2024, 9 Ekim). *Suç işleyenler gereken cezayı almalı. Türkgün.*
- UN Women. (2019). *Media and gender equality in reporting violence against women*. UN Women Publications.
- UNESCO. (2019). *Gender-sensitive indicators for media: Framework of indicators to gauge gender sensitivity in media operations and content*. UNESCO.
- Vikipedi. (2023, 7 Ekim). Türkiye’de yayımlanan gazeteler listesi. https://tr.wikipedia.org/wiki/T%C3%BCrkiye%27de_yay%C4%B1mlanan_gazeteler_listesi (Erişim tarihi: 17 Ekim 2024)

Waisbord, S. (2000). *Watchdog journalism in South America: News, accountability, and democracy*. Columbia University Press.

Yeni Birlik. (2024a, 9 Ekim). *Cezasızlık algısına izin vermeyeceğiz*. *Yeni Birlik*.

Yeni Birlik. (2024b, 9 Ekim). *Narin'in 14 kuzenine inceleme*. *Yeni Birlik*.

Yeniçağ. (2024a, 7 Ekim). *Öldürülürüz korkusuyla nefes alamıyoruz*. *Yeniçağ*.

Yeniçağ. (2024b, 9 Ekim). *Her yer kadınlar için suç mahalli*. *Yeniçağ*.

Yeni Şafak. (2024a, 6 Ekim). *Odanın her köşesi satanizm*. *Yeni Şafak*.

Yeni Şafak. (2024b, 10 Ekim). *Kötülüğü seven çocuklar*. *Yeni Şafak*.

Yılmaz, D. (2024). Türk medyasında Hamas-İsrail çatışması: Analiz ve değerlendirme. *TRT Akademi*, 9(20), 80-123. <https://doi.org/10.37679/trta.1388643>

Yılmaz, E., & Ören, B. (2021). Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerinin medyada yansıması. *Atatürk Üniversitesi Kadın Araştırmaları Dergisi*, 3(1), 46-53. <https://doi.org/10.51621/atakad.817828>

Yılmaz, D. (2016). *Siyasal iletişim açısından 2014 Türkiye Cumhurbaşkanlığı seçimleri: Yazılı basın analizi* [Yüksek lisans tezi, Yaşar Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.

Yılmaz, D., & Sezgin, M. (2020). Siyasal ve sosyal bağlamda mankurt kavramının Türk yazılı basınında metaforik kullanımı. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(2), 1010-1030. <https://doi.org/10.33206/mjss.492326>

Makale Bilgi Formu

Yazarların Katkıları: Makale tek yazarlıdır. Yazarlar son metni okumuş ve onaylamıştır.

Çıkar Çatışması Bildirimi: Yazar tarafından potansiyel çıkar çatışması bildirilmemiştir.

Telif Beyanı: Yazarlar dergide yayımlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmaları CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.

Destek/Destekleyen Kuruluşlar: Bu araştırma için herhangi bir kamu kuruluşundan, özel veya kâr amacı gütmeyen sektörlerden hibe alınmamıştır.

Etik Onay ve Katılımcı Rızası: Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunmaktadır.

İntihal Beyanı: Bu makale iThenticate tarafından taranmıştır.